75STE JAARGANG NO. 9726 VRIJDAG 24 JANUARI 1958

# Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen . Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

# Junta van Venezuela stelt regering van burgers samen

## Larrazabal brengt hulde aan katholieken voor hun verzet tegen het dictatoriaal regiem

### *Peron werd in Colombia niet toegelaten en nam nu de wijk naar Santo Domingo*

**Caracas (AFP/Reuter/ANP). — De junta van Venezuela heeft een nieuw ministerie samengesteld. Alle ministers, met uitzondering van de minister van defensie, zijn burgers. Minister van Buitenlandse Zaken is Oscar Garcia Velutini. Kolonel Jesus Maria Castro Leon is minister van defensie. Het kabinet telt 13 leden.**

De voorzitter van de junta, Larrazabel, heeft in een radiorede herstel van de politieke rechten, zoals vrijheid van meningsuiting, persvrijheid en vrijheid van vergadering, voor alle Venezolanen aangekondigd. Hij deed verder een beroep op de scholieren, studenten en arbeiders weer aan het werk te gaan.

**Larrazabel bracht hulde aan de r.k. kerk en de rooms-katholieken in het hele land en zei dat Venezuela altijd vriendschappelijke diplomatieke betrekkingen met alle latijns-amerikaanse landen had bewaard en bereid is deze traditie te handhaven.**

Volgens onbevestigde, maar uit goede bron te Caracas verkregen inlichtingen zouden op 21 en 22 januari in totaal ongeveer 400 mensen zijn gedood en 2.000 gewond.

De nieuwe regering heeft de avondklok afgekondigd voor het hele land. Twee politieke gevangenen hebben na hun bevrijding verklaard, dat de veiligheidspolitie gevangenen folterde om bekentenissen af te dwingen.

**Donderdagavond is generaal Romula Fernandez, die na de eerste reorganisatie van het Venezolaanse kabinet minister van defensie was doch later was uitgeweken naar Sto. Domingo, op Curaçao aangekomen, op weg naar Caracas. Een grote groep Venezolaanse politieke vluchtelingen uit Colombia is in Caracas gearriveerd. Vice-president Rojas van Argentinië heeft Larrazabel telegrafisch gelukgewenst.**

In Buenos Aires hebben 50.000 betogers met vlaggen voor het congresgebouw de overwinning van Larrazabel op Jimenez gevierd.

De 45-jarige Larrazabel, die aan het hoofd staat van de militaire junta, is o.m. marine-attaché geweest. Hij is zeer ontwikkeld en een goed sportsman. Hij stamt uit een oude Baskische familie.

In officiële Amerikaanse kringen werd voorspeld, dat de V.S. het nieuwe bewind spoedig zullen erkennen.

De Argentijnse regering overweegt de diplomatieke betrekkingen onmiddellijk te hervatten. Zoals bekend, werden deze verbroken toen Argentinië protesteerde tegen de politieke manoeuvres van Perón, die in Venezuela vertoefde.

**Welingelichte Venezolaanse kringen in New York verklaarden dat zij uit Caracas hadden vernomen, dat ex-president Peron van Argentinië en zijn naaste medewerkers per auto uit Caracas zijn vertrokken in de richting van de Colombiaanse grens.**

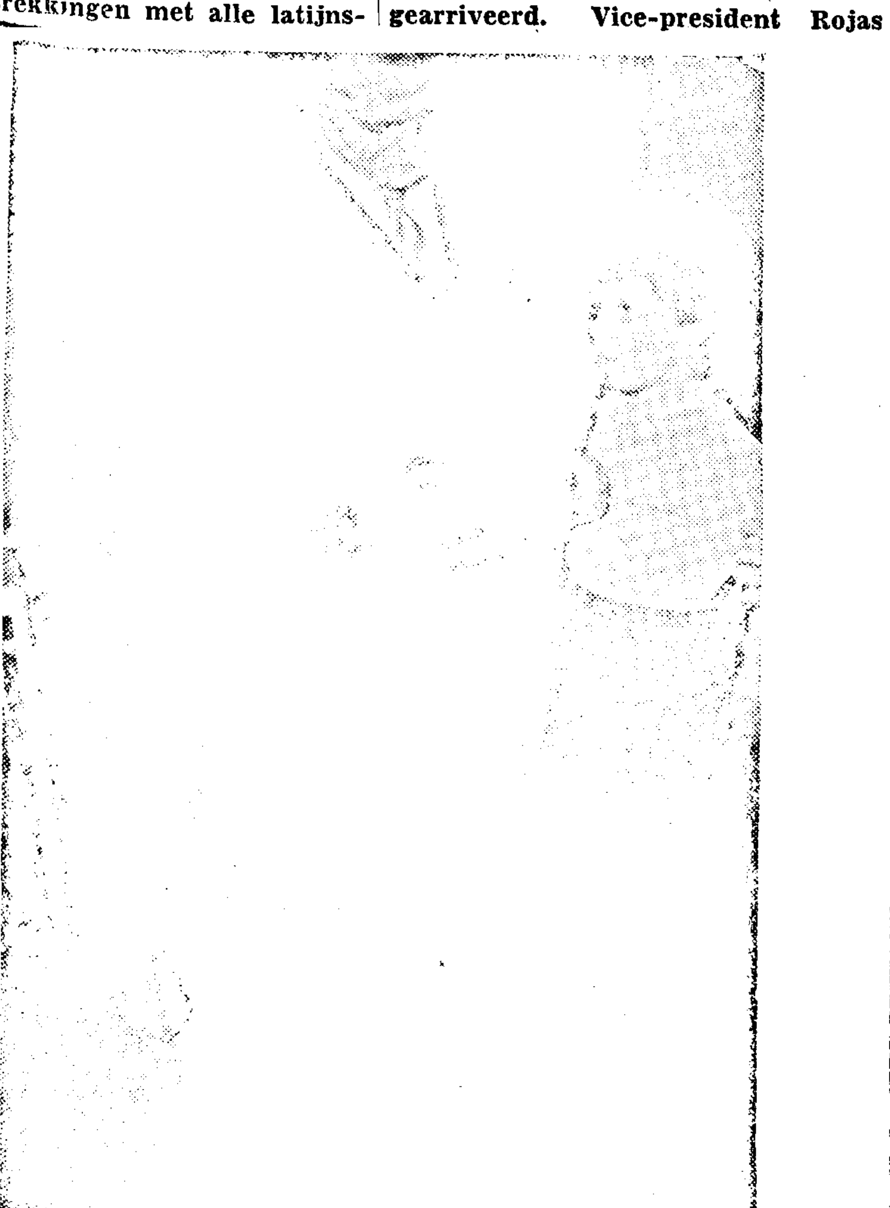
**De nationale radio van Venezuela heeft bekend gemaakt, dat de militaire junta voor de gehele stad Tachira, die vlak bij de Colombiaanse grens ligt en waardoor Peron en de zijnen moeten rijden om op Colombiaans gebied te kunnen komen, een uitgaansverbod heeft ingesteld. Tussen 5 uur 's avonds en 5 uur 's morgens mag zich niemand op straat bevinden.**

**Brigade-Generaal Juan B. Cordoba, secretaris-generaal van de Junta, die in Colombia aan de macht is, heeft aan AFP gezegd dat Perón Colombia niet kan binnenkomen omdat bij geen visum heeft. Het schijnt dat ex-president Peron nu hem de weg naar Colombia is afgesneden uitgeweken is naar Sto. Domingo.**

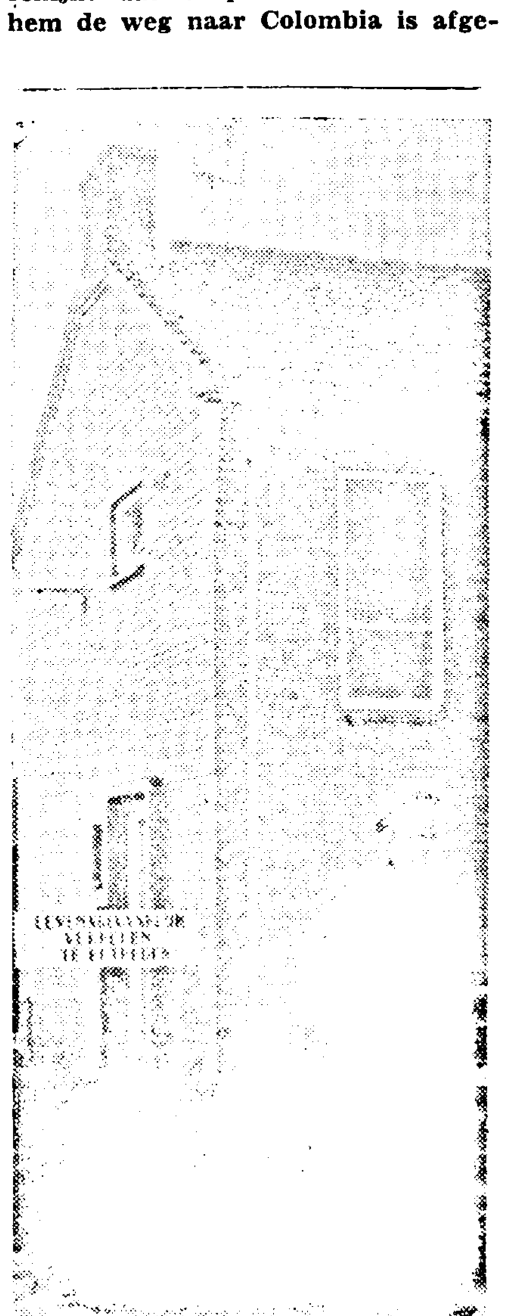
De samenstelling van de junta in Venezuela is als volgt:

Schout bij Nacht Wolfgang Larazabel, president; leden: Roberto Casanova, Pedro Quevedo, Carlo Arague, Abdel Villate — allen militairen — Braulio Lamberti, Eugenio Mendoza en Julio de Armas, welke laatste drie burgers zijn, die in de loop van gisteren aan de oorspronkelijke militaire junta zijn toegevoegd.

De volledige samenstelling van het nieuwe kabinet is: Binnenlandse zaken, dr. Virgilio Terrealba; buitenlandse zaken, Oscar Garcia Velutini; financiën, Arturo Sosa; defensie, kolonel Jesus Maria Castro Leon; economische ontwikkeling, Oscar Palacios Ferre; openbare werken, Victor Rotondaro; onderwijs, Julio de Armas; gezondheid, Carlos Luis Gonzales; landbouw, Carlos Galavis; arbeid, Victor Alvarez; justitie, René de Sola; verbindingen, Oscar Machado Zuloga; Mijnen, Jose Lorenz Prado.



**Na een medische behandeling ondergaan te hebben in een ziekenhuis te Utrecht bleek een van de kinderen van een familie in Putten radio-actief besmet te zijn. Onmiddellijk moesten bewoners van het dorp, die met de familie kontakt hadden gehad, zich melden op het politiebureau. Zij werden daar onderzocht. Op de foto: een buurmeisje van de familie wordt met een scintilatieteller door de dokter onderzocht.**



**Om uitbreiding van deze gevaarlijke stralen te voorkomen, werd het huis met de omliggende tuin voor iedere bezoeker afgesloten met een stevig hek van prikkeldraad. Bovendien zorgt een bord met duidelijke tekst voor de nodige onderstreping van de belangrijkheid van het hek. Zonodig kan ook de postende agent nog mondeling een duit in het zakje doen.**

## Hongaarse regering wil Kardinaal Mindszenty „tegen woede van de boeren beschermen"!

**Boedapest. — Twaalf Amerikaans journalisten, op doorreis in Hongarije, hebben in Boedapest een vraaggesprek gehad met de Hongaarse vice-premier, dr. Ferenc Muennich en hem bij die gelegenheid onder meer het lot van de vroegere premier Imre Nagy en kardinaal Mindszenty gevraagd. Ten aanzien van Imre Nagy zei Muennich dat deze Hongaars onderdaan is, die ernstige vergrijpen jegens de Hongaarse volksrepubliek had begaan en zich daarvoor zal moeten verantwoorden.**

Over kardinaal Mindszenty zei Muennich dat deze een katholiek priester is, die rechtstreeks onder de Paus staat. Hoewel Hongarije geen diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan onderhoudt, erkende men de Paus als hoofd van de kerk.

„Indien hij wenst dat Mindszenty in de Amerikaanse legatie blijft, zullen wij zijn wil eerbiedigen, evenals wij dat doen tegenover de Amerikaanse legatie met betrekking tot de gastvrijheid die zij aan de kardinaal verleent". Gevraagd of Mindszenty geen vrijgeleide kan krijgen, antwoordde de vice-premier dat men de kardinaal tegen de woede van de boeren in bescherming zou moeten nemen indien hij de legatie zou verlaten, omdat hij tijdens de contra-revolutie voor de radio de teruggave van land aan de grootgrondbezitters had gevraagd.

## Eerbewijs aan volk dat strijdt voor zijn vrijheid

New York. — De „New York Times" schrijft in een hoofdartikel over de revolutie in Venezuela, dat de eerste reactie op de heroische opstand in Venezuela een eerbewijs moet zijn aan het volk van het land, dat strijd voor de vrijheid, waarvoor velen hun leven gaven.

Gehoopt moet worden, aldus het blad, dat Venezuela voor eens en altijd heeft afgedaan met militaire dictators en dat het een ware democratie zal stichten, met de gezamenlijke steun van zijn politieke partijen. De „New York Times" wijst er voorts op, dat er thans nog slechts drie militaire dictators in Zuid-Amerika zijn overgebleven. „Generaal Batista handhaaft zich op Cuba, omdat de veel sterkere oppositie nooit in staat is geweest zich tegen hem te verenigen. Generaal Stroessner zit vast in het zadel in Paraguay omdat zijn tegenstanders zich noch hebben verenigd, noch talrijk zijn. Generalissimo Trujillo van de Dominicaanse republiek heeft zijn positie het best beveiligd, omdat hij het vormen van enige oppositie heeft voorkomen en het volk niet vastbesloten is".

Het blad zegt voorts, dat thans het moment voor het state department en de vertegenwoordigingen van buitenlandse zaken op het westelijke halfrond is aangebroken om begrip, sympathie en behulpzaamheid te tonen jegens Venezuela.

De „New York Daily Mirror", schrijvende over de betrekkingen tussen de V.S. en Zuid-Amerika, zegt dat „het een vergissing is om de opstanden tegen dictators zoals Perez Jimenez, Trujillo en Batista communistische revoluties te noemen". Het blad voegt hier aan toe: „Het is wel zo, dat de communisten zich voor hun eigen doeleinden met de revolutionairen hebben verbonden. Onze diplomatie moet er op gericht zijn te voorkomen, dat bij het verdrijven van dictators deze worden vervangen door communisten of regeringen, waarin de communistische invloed groot is".

### Prins Bernhard benoemd tot „Ere-Paramount Chief

Monrovia. — Stamhoofden hebben prins Bernhard bij zijn bezoek aan Liberia benoemd tot „ere-paramount chief" en hem met de symbolen van deze waardigheid, een kleurige mantel met kapje, geïnstalleerd. De prins dankte voor de eer „tot de uwen" te mogen worden gerekend. Daarmee voel ik mij hier thuis". De prins kreeg vele geschenken, o.m. olifantstanden, kleurige stoffen, luipaardenhuiden en ivoor. Het engels waarvan de prins zich bediende werd op levendige wijze in het pelle-dialect vertolkt.

De dag werd besloten met een diner, aangeboden door de minister van buitenlandse zaken.

### Bouw gevangenis aan Bohama gegund

Willemstad. — De Regering heeft de bouw van de nieuwe Strafgevangenis op Koraal Specht gegund aan de N.V. Bohama voor een bedrag van *f* 1.355.000.



**Ook ministers, die zich dag en nacht met staatszaken bezig houden, hebben een privé-leven. De kranten vermeldden dezer dagen, dat de Franse premier Gaillard verblijd werd met de geboorte van een dochter, Isabelle genaamd. Hier ziet men het gelukkige gezin Gaillard met de kleine Isabelle.**

## *Vrije politieke partijvorming in Venezuela toegestaan*

**Caracas. (A.F.P.) — In een vraagstukken met een vorrespondent van het Franse persbureau A.F.P. heeft schout-bij-nacht Wolfgang Larrazabel, de voorzitter van de Militaire Junta, die in afwachting van de vorming van een nieuwe Venezolaanse regering het bewind in handen heeft genomen, verklaard, dat de vrije Politieke Partijvorming in Venezuela zal worden toegestaan. Slechts de communistische partij zal niet geduld worden. Ook Garandeerde hij persvrijheid. Tenslotte zeide hij, dat er vrije algemene verkiezingen gehouden zullen worden, zodra de toestand gestabiliseerd is.**

Radio Caracas maakte bekend, dat de Militaire Junta besloten heeft alle officieren en onderofficieren, die op non-actief waren gesteld, omdat zij tegen de regering Perez Jimenez samengezworen hebben, weer in het leger op te nemen. Verschillende belangrijke Venezolaanse persoonlijkheden hebben voor de radio van Venezuela verklaard, dat zij achter de Militaire Junta staan. Een woordvoerder van de Junta zeide, dat gevangenen en bannelingen onmiddellijk naar huis zullen terugkeren. Radio Caracas heeft voorts een beroep gedaan op de journalisten om onmiddellijk hun werk te hervatten.

De direktie van de Shell Petroleum Company slaat de gebeurtenissen in Venezuela nauwlettend gade, maar koestert op het ogenblik geen ongerustheid, zo is door een woordvoerder der maatschappij medegedeeld. De woordvoerder voegde hieraan toe, dat de olieproduktie tot dusverre niet is beïnvloed door de omwenteling. Een gedeelte van het kantoorpersoneel der oliemaatschappijen heeft bijeenkomsten bijgewoond, maar de raffinaderijen werken normaal.

De Venezolaanse Shell-maatschappij neemt ongeveer 35 procent van de produktie van ruwe olie in Venezuela, die ongeveer 2,5 miljoen vaten per dag bedraagt voor haar rekening.

## Statenlid Werleman stelt vragen

Willemstad. — Het statenlid de heer A. Werleman, heeft zich met de volgende vragen tot de Min.-President gewend:

1. Kan de Minister-President mededelen of Drs. K. H. de Boer, die door de Landsregering als tijdelijk Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba is aangewezen, reeds de eed, bedoeld in artikel 65 van de Eilandenregeling van de Nederlandse Antillen, heeft afgelegd?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kan de Minister-President mededelen waar in onze geldende constitutionele regelingen de figuur van tijdelijk gezaghebber wordt vermeld, alsmede waar zijn bevoegdheden geregeld zijn?

Vervolgens heeft de heer A. Werleman nog de volgende vragen gesteld:

1. Kan de Minister-President mededelen welke de bijzondere omstandigheden zijn, waardoor ernstig gevaar voor verstoring van de openbare orde dreigt in het Eilandgebied Aruba en welke de toepassing ingevolge P.B. 1958, No. 3 van zulke rigoreuze maatregelen, als vermeld in artikel 5, lid 1, van de verordening van de 22ste juni 1933, houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering (P.B. 1933, No. 54), zoals deze is gewijzigd bij landsverordening van de 11de augustus 1952 (P.B. 1952, No. 79), noodzakelijk hebben gemaakt voor het Eilandgebied Aruba?
2. Kan de Minister-President nader preciseren op welke verenigingen, besturen of lichamen, ingesteld bij of krachtens een algemene verordening, artikel 5, lid 1, van P.B. 1933, No. 54 niet van toepassing is?
3. Kan de Minister-President mededelen wanneer het Landsbesluit van 14 januari 1958, opgenomen in P.B. 1958, No. 3, zal worden ingetrokken?
4. Is de Minister-President niet van mening dat men hier een koloniale maatregel, althans een die in het z.g. koloniaal tijdperk tot stand is gekomen, toepast?

## Zaak-Croes hedenmorgen voor de rechter

**(Telegrafisch uit Aruba)**

**Oranjestad. — Hedenmorgen is een begin gemaakt met de rechtszaak tegen de heer Porfirio Croes, wnd gezaghebber van Aruba. Een grote menigte wachtte de verdachte aan de ingang van het rechtsgebouw op en juichte hem enthousiast toe. De chauffeur Richardson werd uitgejouwd.**

**Mr J. J. M. van Gent, die als rechter in deze zaak fungeert, onderwierp eerst de getuigen à charge Zichem, Boezem, Richardson en Kock aan een verhoor. In de namiddag worden als getuigen à décharge verhoord: Tromp, De Cuba, Lees, Van Hoorn, Willemsen, Immerzeel, Valk en Hanson.**

**De ten laste legging luidt: wederrechtelijke toeëigening van 2400 gulden, die verdachte in zijn bediening onder zich hield, doch welk bedrag bestemd was voor de chauffeur Richarson.**

**De heer Croes betuigde zijn onschuld. Hij zeide, gezien de gang van zaken, een onderzoek te wensen. Verder had hij niets te verklaren.**

**De getuige Kock deelde mede aanvankelijk een valse verklaring te hebben afgelegd, doch deze voor de rechtercommissaris te hebben herroepen, daar hij volgens zijn zeggen niet bij de uitbetaling van de chauffeur aanwezig is geweest.**

**Als Officier treedt in deze rechtszaak op mr Bouwer, als Griffier de heer Eleonora, terwijl de heer Hartong de verdediging van de beklaagde op zich genomen heeft. Deurwaarder is de heer Oduber.**

### Havenarbeiders in Liverpool staken

Liverpool. — Ongeveer 4300 havenarbeiders in de haven van Liverpool (Engeland) hebben vanmorgen het werk stilgelegd, waardoor 24 schepen zonder gelost of geladen te worden in de havens liggen. De oorzaak van de staking is een geschil tussen concurrerende vakbonden.

Ongeveer 300 havenarbeiders van Birkenhead hebben unaniem besloten eveneens in staking te gaan om morele steun te verlenen aan de stakende dokwerkers te Liverpool. Een functionaris van de vakbond te Birkenhead verklaarde, dat naar zijn mening alle havenarbeiders (2300) van Birkenhead later het werk zullen neerleggen.

Hierdoor zouden nog twaalf schepen zonder bewerkt te worden in de hâvens komen te liggen. Het totaal van ongeladen en ongeloste schepen zou hierdoor op 36 worden gebracht.

---

New York. — Een verzameling van 35 meesterwerken van Indiaanse kunst uit Noord-Amerika zal door het Newyorkse museum van primitieve kunst worden tentoongesteld in het Amerikaanse paviljoen op de komende wereldtentoonstelling te Brussel.

## 600 automobilisten maken barre winternacht door op weg Den Bosch-Rotterdam

**Arkel. — En barre nacht hebben ruim 600 automobilisten uit ca. 400 a 500 personenauto's en vrachtauto's meegemaakt op de 26 km. lange rijksweg tussen het kruispunt Deil en Goringchen in de weg Den Bosch — Rotterdam Woensdagmiddag was tengevolge van een snelle sneeuwjacht een colonne Duitse vrachtwagens die geen zicht meer had gestrand.**

**Andere wagens zijn daar achter blijven hangen en ook verkeer van de tegengestelde zijde kon niet verder worstelen door de tot een meter opgewaaide sneeuw.**

Ofschoon vrij spoedig rijkspolitie en wegenwachten begonnen te pogen de wagens weer op gang te krijgen moest later erkend worden dat er geen kwestie van was de weg weer vrij te krijgen. Ca 600 mannen, vrouwen en kinderen hebben geschuild in café's waar zij de nacht staand, liggende en hangende hebben doorgebracht. Tal van automobilisten gaven er de voorkeur aan de nacht in hun auto door te brengen, doch lieten voor de verwarming hun motoren draaien met het gevolg dat velen te kampen kregen met lege benzine tanks en accu's.

**Wegenwachten zorgden 's nachts voor de ravitaillering, terwijl voorts een aantal koeien, dat in een veeauto gestrand was, gemolken moest worden. In de loop van de nacht is een kalf geboren, doch in sommige wagens met jong vee hebben angstige dieren zwakkere pinken en biggen vertrapt.**

Bij het ochtendgloren begon het weer met graven, geassisteerd door bulldozers. 's Middags om vijf uur reed de laatste wagen weg.

### Fuchs naar Scott Basis vertrokken

Wellington. — Dr Vivian Fuchs en zijn ploeg van elf man zijn vanochtend van de Zuidpool vertrokken voor hun tocht van 1900 km naar Scott Basis, Mcmurdo Sound.

Het vertrek werd vertraagd door moeilijkheden met een der voertuigen en een sneeuwstorm.

De expeditie moet Scott Basis begin maart bereiken of aan de Pool overwinteren.

Sir Edmund Hillary, de leider van de Nieuwzeelandse ploeg, zal de groep van Fuchs bij depot 700, 800 km van de Pool, ontmoeten. Samen zal men dan de tocht naar Scott Basis maken.

# CURACAO

## Komen naar de Antillen

Willemstad. — Met het ss. „Boskoop" worden op 8 februari as. te Curaçao verwacht: mevr. C. P. Nieuwestraten—Zwaal en 2 kinderen; mevr. C. C. Bouma—v.d. Reest en 4 kinderen; Adj. H. Lipplaa, echtgenote en 2 kinderen; mevr. H. van der Vliet—Kootstra en dochter; Sgt J. F. van Klaveren, echtgenote en 3 kinderen; mevr. A. C. Lubsen—Woerlee en 3 kinderen.

Met het ms. „Prins der Nederlanden" worden op 1 februari te Curaçao verwacht: dr C. Kruyt en echtgenote; familie B. A. Bitter—Karduks en 4 kinderen; frater A. Hermes; frater C. A. P. J. Somers; frater A. Walter; familie A. van Hasselt—Tobias; mevr. W. C. van Rosevelt—Gijzels; ir A. v.d. Toorn en echtgenote; mevr. M. P. van 't Slot—Langenaal en 2 kinderen; M. F. van Heertum; familie J. H. M. Laurensse—Slats en 2 kinderen; familie D. van Eede—Lamping en zoontje; mej. C. A. de Groot; mej. N. E. Soerel; familie L. van Woerkom—Stam; F. J. H. Diederiks; G. Schriel; H. M. Römer; mevr. E. C. v.d. Ende—v.d. Aa; mevr. W. Fischer—de Geus en dochter; L. van der Blom; M. van Brugge; N. H. Douwes; familie J. J. Franke—van Wolferen; mevr. M. K. Verdonck—Verheyden en dochtertje; mevr. A. A. M. de Graaf—Zoetemelk en 2 kinderen; familie A. D. Deelen—v.d. Spek; 28 man Koninklijke Marine.

## VAN HET FILMBOEK

### „GUN GLORY"

Stewart Granger, Rhonda Fleming, Chill Wills en Steve Roland vertolken de hoofdrollen in de film Glory, die vanaf hedenavond in theater West End draait als weekendfilm. De film handelt over een vader die aan het zwerven is geslagen, doch zich later bezint en weer naar huis terugkeert. Maar bij zijn thuiskomst wordt hij door zoonlief, die al bijna volwassen is, genegeerd. De moeilijkheden worden door moeder opgelost en dan zijn de laatste meters celluloid op.

### „THE GREAT LOCOMOTIVE CHASE"

Dat is de titel van de film, die dit weekend in theater Cinelandia. draait. De film is een produktie van Walt Disney, en deze naam zegt al genoeg.

De hoofdrollen in deze film zijn in handen van Fess Parker, Jeffrey Hunter, Jeff York, John Lupton, en Eddie Firestone.

De film is vol actie en werd opgenomen in Cinemascope en technicolor. Het verhaal is gebaseerd op de ongelooflijke daden van de plunderaar James Andrews, die omstreeks 1862 in de Verenigde Staten leefde. Tevens draait er een korte film over de expedities naar de kusten van Groenland getiteld „Men against the Artic".

### „PRIVATE WAR OF MAJOR BENSON"

Dit weekend draait in theater Roxy de film getited „The Private War of Major Benson" met in de hoofdrollen Julie Adams en Charlton Heston, en de 9 jaar oude Tim Hovey. De film is een comedie van Universal International, in technicolor en handelt over een majoor. die naar een militaire school wordt gezonden, welke door de zusters wordt geleid. De film speelt vanaf hedenavond tot en met zondagavond. De voorstellingen vangen aan om 7 en 9 uur n.m.

## AGENDA

**West-End:**
„Gun glory" om 7 en 9 uur n.m.

**Cinelandia.**
„The great locomotive chase" om 7 en 9 uur n.m.

**Roxy:**
„The private war of major Benson" om 7 en 9 uur n.m.

**Caribe**
„La fuerza del deseo" om 8 uur.

**Wit Gele Kruis**
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

## EMMASTAD

**C.P.I.M.**
**WACHTDIENSTEN**

**Telegram Afdeling:**
7.00 — 23.30 tel. 2307
van 23.30 — 7.00 N. Schermer tel: 3354
b.g.g. tel: 2400

**Personeel Afdeling:**
J.A. Ossenkopp Ala Blancaweg 29, Damacor tel: 36118
B.g.g. nad inl. tel: 2400

**Materialen Dienst:**
J. J. van Kampen tel: 4326

**Geneeskundige Dienst.**
Dr. De Loos, tel: 4447
B. g. g. tel: 2409

**Weekendwacht Suffisant.**
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3086.
B. g. g. nad inl. tel. 2400

**C.S.M.**

**Rederij:**
E. van der Werf tel: 3101

**Scheepsagentschappen:**
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 -- 18.00
kantoor tel: 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E van der Werf tel: 3101

**Dok Afdeling:**
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel: 3146.

**Theater Asiento:**
„Valley of the kings"
enn introducees.
Toegang uitsluitend voor leden
Negropont tel. 3072

# Nederlandse emigrante naar V.S. vindt er het leven niet duur

## *De Amerikaan eist over het algemeen wel meer comfort dan de Nederlander*

(Bijzondere correspondentie uit Los Angeles)

**Een van de steeds weerkerende vragen, die mij in brieven uit Nederland worden gesteld, is: Is het leven in de V.S. nu duur? Omgekeerd vragen Amerikanen mij vaak hetzelfde over Europa. En de vragers verwachten dan in mijn antwoord een vergelijkend naast elkaar stellen zonder meer van de levensstandaard hier en ginds. Dit gaat natuurlijk allerminst op. De vragen zouden moeten luiden: Kan de Amerikaan met zijn inkomen in zijn land evenveel of meer doen dan bijvoorbeeld een Hollander met zijn gulden in eigen land, en welke eisen stelt men over en weer aan het leven. Natuurlijk is het buitenland in het algemeen voor de Amerikaan, die zijn geld in dollars verdient, spotgoedkoop. Hij is er relatief gesproken een rijk man en zijn gedrag is dientengevolge, helaas, vaak dat van een nouveau riche, die denkt, dat voor geld alles te koop is. In Washington is men zich ook zeer goed bewust, getuige het feit, dat de Amerikaan, die een paspoort voor het buitenland aanvraagt, dit document ontvangt vergezeld van een schrijven van de president, waarin hem gewezen wordt op de grote invloed, die zijn gedrag elders als good-will ambassador op de verhouding tussen de volkeren kan hebben en hem verzocht wordt zijn optreden dus hiernaar te regelen.**

**Als dit opgaat voor Europa, hoeveel sterker geldt het dan voor onder-ontwikkelde landen, waar de U.S.A. troepen gestationneerd hebben. De Amerikanen leven daar in een, voor inheemse begrippen zo grote luxe, dat het maken van vergelijkingen en gevoelens van afgunst niet achterwege kunnen blijven. En dit komt op vele wijzen tot uiting. Wederkerig voelen de Amerikanen zich dan gekwetst, doordat hun land bij zijn bondgenoten niet die waardering vindt, die zij na alle verleende hulp zouden mogen verwachten.**

Maar is nu het leven in de V.S. op zich duur, ik bedoel dus voor degeen, die hier werkt en zijn inkomen in dollars geniet. Dus ook de emigrant. Neen, stellig niet. Laat ons een Amerikaan met $ 350 per maand stellen naast zijn Nederlandse tegenhanger met een gelijk bedrag aan guldens. Eerst dan de woningkwestie. Om te beginnen heeft de familie Jones op dit gebied een overvloedige keus, die de familie Jansen te enen male ontbreekt. In elke krant, die hij opneemt, vindt hij kolommen advertenties van huizen en flats te huur.

### De huren

Ik citeer hier voor de vuist weg: ongemeubileerde huizen vanaf 40 dollar, 7-kamer woning, kinderen en huisdieren welkom, 70 dollar, 2-slaapkamer huis met verwarmd zwembad $ 100, gemeubileerde flat, 3 slaapkamers, gas, water en electriciteit inbegrepen 125 d. Al deze prijzen gelden per maand. De rekening voor gas, ook voor verwarming, electriciteit en water komt op gemiddeld $ 12 per maand. Voeding voor 2 personen komt op 10 tot 15 dollar per week. Sigaretten kosten 26 cent per pakje. Scholen zijn vrij tot en met de „High School". Voor ouderdomsverzekering betaalt de Amerikaan momenteel 2¼ pct van zijn inkomen. Dit geeft hem en zijn vrouw vanaf het 65e jaar recht op een staatspensioen van $ 85 per maand. De inkomstenbelasting is hier progressief evenals in Nederland en maakt percentsgewijs niet veel verschil.

Kleding is natuurlijk zeer uiteenlopend in prijs, maar voor 20 dollar koopt men een werkelijk mooie japon en een behoorlijk herencostuum voor 40 tot 50 dollar. Schoenen zijn naar verhouding duur. Maar tenslotte kan men al deze artikelen ook in een veel lagere prijsklasse krijgen.

Dokters, tandartsen, ziekenhuizen en medicijnen zijn hier zeer duur en de verplichte ziekenverzekering, die wij in Nederland kennen, bestaat hier — nog — niet. Ik heb mij laten vertellen, dat een familie, die op het gebied van ziekte wat onfortuinlijk is, hierdoor op de rand van een bankroet kan geraken.

Een nieuwe auto in de gemiddelde prijsklasse kost hier omtrent $ 2500, maar voor $ 400 kan men een zeer goede tweedehands wagen krijgen. Televisietoestellen zijn er te kust en te keur vanaf $ 90, ijskasten, fornuizen, wasmachines van $ 150 af. Dit zijn dan prijzen, die gewoonlijk gelden als u zo maar 'n zaak binnenloopt. Is men wat langer in de U.S. en kan men de tijd nemen om eens rond te kijken en te vergelijken, tien tegen een, dat men op een goeie dag precies hetzelfde kan kopen voor 10 tot 25 pct minder. En door met overleg te werk te gaan kan zelfs op de voedingskosten behoorlijk bezuinigd worden door gebruik te maken van de zogenaamde week-end specials, die iedere „supermarket" geregeld aanbiedt en waar dan bijvoorbeeld een blik koffie van 97 cent voor 55 te krijgen is, spek van 80 cent per pond voor 50, eieren van 70 per dozijn voor 53 enz.

### Vele schulden

Meubilair kan men natuurlijk ook zo duur maken als men wil, maar geregeld worden volledige inboedels aangeboden, meest van in gebreke gebleven kopers-op-afbetaling. Een voorbeeld: meubilair voor 5 kamers, ijskast, TV, stofzuiger, fornuis, wasmachine, lampen, fiets en kinderwagen inbegrepen $ 247.35 of $ 18.67 per maand. Een andere advertentie biedt complete inrichtingen die voor filmopnamen gebruikt zijn aan voor $ 300. Al deze prijzen gelden voor het midden en westen van de V.S., in het oosten liggen ze gemiddeld 10 pct hoger.

**Hoe komt het dan, dat de gemiddelde Amerikaan met een inkomen van drie- tot vierhonderd dollar per maand vaak tot aan de nek in de schulden door kopen op afbetaling zit, zo zelfs, dat de vrouw zich vaak gedwongen ziet om mee te verdienen of de man lid wordt van het gilde der „moonlighters", mensen met een tweede baantje.**

Eerstens heeft een ieder hier, zoals waarschijnlijk overal elders, het ideaal een eigen huis te bezitten. De voorwaarden, waarop hij dit ideaal kan verwezenlijken, worden zo aanlokkelijk mogelijk gemaakt, maar vereisen toch altijd een erste storting van 500 tot 800 dollar en een maandelijkse betaling van omtrent 100 dollar. Daarbij krijgt hij dan meteen de verschillende belastingen voor bezit van onroerend goed voor zijn rekening, die hier in Los Angeles kort geleden zonder enige waarschuwing zo drastisch zijn verhoogd, dat de getroffenen bezig zijn zich te verenigen en met een belastingoproer dreigen!

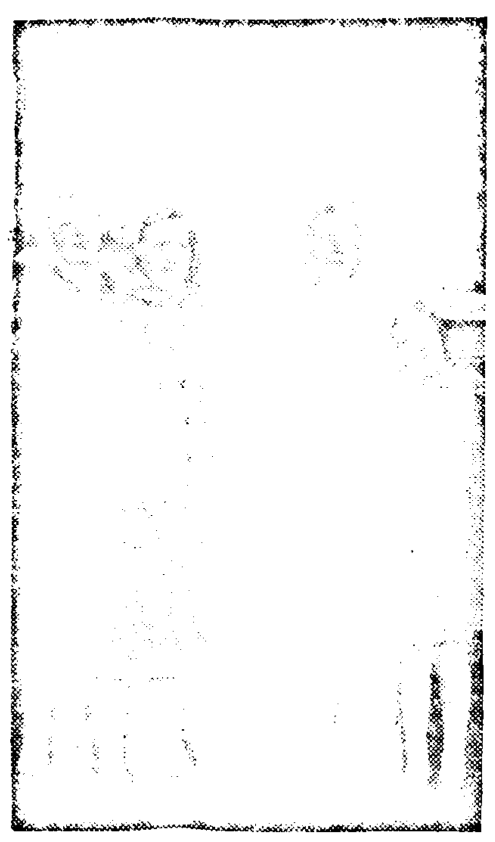
**Verder is de instelling van de Amerikaan tegenover het kopen van tweedehands goederen heel anders dan van ons Europeanen. Een man die zichzelf en zijn kinderen respecteert koopt liever een dure nieuwe auto op afbetaling, dan een voor $ 400, eventueel ook op afbetaling, die hem tenslotte nog jaren zou kunnen dienen. Hun opvattingen over de eerste levensbehoefte liggen bovendien op een geheel ander plan dan van de doorsnee Europeaan. Zij noemen onze levenswijze hard en sober, omdat wij niet allen ijskasten en televisietoestellen bezitten; omdat wij fietsen, lopen of trammen, waar hij even in zijn „car" stapt; omdat wij niet elke dag 2 ons vlees per persoon eten of een halve liter ijs consumeren; omdat wij eindeloos onze sokken stoppen en onze schoenen laten verzolen alvorens nieuwe aan te schaffen; omdat wij echte zakdoeken gebruiken en wassen in plaats van papieren te nemen en weg te gooien; omdat wij in het algemeen gewend zijn elke gulden niet een, maar vele malen om te keren. En omdat wij met kolenkitten en asladen sjouwen in plaats van de gaskraan open te draaien, of, nog gemakkelijker, dit automatisch door een thermostaat te laten regelen.**

### Steeds het nieuwste

Men is hier gauwer geneigd om een nieuw toestel aan te schaffen, wanneer het oude gebreken begint te vertonen. Want misschien het allerduurst zijn hier reparaties en in het algemeen alles wat onder het hoofd „service" valt. Dus, redeneert men, het is goedkoper en gemakkelijker een nieuwe TV of zo weer op afbetaling te kopen met inwisseling van de oude, dan telkens de reparatierekeningen te moeten betalen. Het verkoopsysteem is er trouwens ook zo ingericht, dat, zodra iets bijna is afbetaald de vertegenwoordiger komt opdagen met het allernieuwste snufje. En, aangezien men toch al gewend was een bepaald bedrag maandelijks op zij te leggen, gaat men feitelijk gewoon op de oude voet door en heeft een splinter nieuw toestel bovendien.

Overigens weten vindingrijke fabrikanten steeds opnieuw de kooplust te prikkelen door nieuwe produkten op de markt te brengen. Zo waren het een paar jaar terug motorboten voor de hengelaars en watersportliefhebbers. En het zou u verbazen te zien bij hoeveel arbeidershuizen zo'n dure boot in de tuin op schragen staat. Maar om op een aanhangwagen achter aan de auto te worden meegenomen. Toen waren het de barbecues om de familieband te versterken door het gezellig samen bereiden van de maaltijd in de vrije natuur. Nu zijn het de privé-zwembaden, tot voor kort het privilege van filmsterren en miljonairs, nu reeds verbaar voor de prijs van een gemiddelde auto. En voelt men er zelf eigenlijk niet zo veel voor, dan is het feit dat de buren zich zo iets hebben aangeschaft vaak voldoende reden om ook tot de koop over te gaan.

**Is Amerika dus een duur land? Neen, niet voor zijn bewoners, zelfs nu nog niet met de steeds verder gaande inflatie. Met zijn dollar kan hij veel meer doen dan de Nederlander met zijn gulden. Het grote verschil ligt in de levensinstelling van beide volkeren en een emigrant bijvoorbeeld, die zich niet door de materiële stroom laat meeslepen maar vasthoudt aan enkele oud-vaderlandse degelijke principes, zal het leven hier goedkoper en tegelijk toch comfortabeler, royaler en vrijer vinden dan in het oude land.**



**Z.K.H. Prins Bernhard vertrok van de vliegbasis Soesterberg voor een 5-daags bezoek aan Liberia in Afrika. Op de foto: De Prins wordt hartelijk nagewuifd door H. M. de Koningin en de Prinsessen Beatrix, Margriet en Marijke.**

## Nieuws in het kort

Rome. — De Italiaanse filmster Gina Lollobrigida heeft in rechte 1.200.000 gulden schadevergoeding geëist van de filmmaatschappij Rizzoli, omdat deze maatschappij zich schuldig zou hebben gemaakt aan contractbreuk. De actrice zegt, dat zij in 1956 een contract heeft getekend, volgens hetwelk zij de hoofdrol zou krijgen in een film over Napoleons zuster, Paolina Borghese. De maatschappij zou later het draaiboek zonder overleg radicaal hebben veranderd.

Londen. — Een passagier in een volle dubbeldeksbus te Middlesbrough in Engeland is zo boos geworden toen de autobus op oudejaarsavond een tijdtje stilstond om op een nieuwe chauffeur te wachten, dat hij achter het stuur ging zitten en de bus langs de normale route reed. Aan het eindpunt belde hij de maatschappij op om te zeggen, waar de bus stond. Deze man is tot een boete van tien pond sterling veroordeeld. Zijn passagiers zijn onmiddellijk begonnen geld in te zamelen om de boete voor hem te betalen.

Moskou. — De Sowjetrussische ruimtevaart-deskundige professor Kiril Stanjoekvitsj heeft gezegd dat in het komende jaar misschien geëxperimenteerd zal worden met een ruimtevaartuig, dat niet onderhevig is aan de zwaartekracht, een z.g. „Graviplaan".

Parijs. — Een katholieke missionaris, de Amerikaan Trumbull, en de Zuid-Afrikaanse filmproducer Tunstall zullen een maand lang kamperen in de krater van de Kilimandsjaro, de hoogste berg in Afrika. Zij zijn de eersten, die 's-nachts in de krater zullen blijven. Tunstall, die de expeditie leidt waarbij de geestelijke zich heeft aangesloten, hoopt op de berg het graf te vinden van keizer Menelik van Abessynië, zoon van koning Salomo en de koningin van Sjeba. Deze keizer heeft namelijk toen hij op een veldtocht dodelijk gewond werd, bevolen, dat zijn lijk boven de sneeuwgrens van de Kilimandsjaro zou worden begraven.

Katmandoe. — De regering van Nepal heeft twee grote bulhonden aan de Amerikaanse vertegenwoordiging in Katmandoe gezonden. De honden zullen naar de Verenigde Staten verscheept worden als geschenken van Nepal aan president Eisenhower.

New York. — Het Amerikaanse ministerie van landbouw heeft een schadeloosstelling van ruim tweeduizend dollar uitgekeerd, omdat er op de boerderij van president Eisenhower de laatste twee jaar geen tarwe is verbouwd. Deze uitkering geschiedde overeenkomstig het vorig jaar begonnen program voor stabilisatie van de landbouw, waarmee de regering beoogt de produktie van tarwe, katoen, rijst en tabak te verminderen.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute heeft de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de V.S. in de op 3 januari geëindigde week 6.704.000 barrels bedragen tegen 7.417.000 barrels in de overeenkomstige week van het vorige jaar.

Berlijn. — De technische directeur van een vliegtuigmotorfabriek in de Oostduitse stad Chemnitz, Werner Makella, is volgens het anti-communistische bureau „West" naar West-Duitsland uitgeweken. Makella werd na het einde van de tweede wereldoorlog naar de Sowjet-Unie overgebracht. Pas in 1954 lieten de Russen hem naar Oost-Duitsland terugkeren.

## Toch militaire beweging ter bevrijding van W.-Irian?

Djakarta. — Niet geheel volledig ontvangen berichten alhier ontvangen, melden de oprichting door chef-staf generaal Nasution van Indonesië van een nationale beweging ter bevrijding van West-Irian. Indien de berichten juist zijn, zou deze organisatie geheel militair zijn. De medeoprichters zijn militaire administrateurs.

Slechts enkele dagen geleden verklaarde generaal Nasution, dat de strijd om Nederlands-Nieuw Guinea slechts „met vreedzame" middelen zou worden gevoerd.

Inmiddels werd uit Djakarta vernomen, dat er tegen het einde van deze maand 20.000 Nederlanders Indonesië zullen hebben verlaten.

## Deze week geen Cinco y Seis

In verband met de gebeurtenissen der laatste dagen in Venezuela zullen de Cinco-y-Seis-races deze week geen doorgang vinden.

## Reynolds Surinam Mining Corp. vraagt exploratie-

Paramaribo. — Door de Reynolds Surinam Mining Corporation is een exploratievergunning voor Bauxiet aangevraagd op een terrein groot een en twintig duizend zeshonderd ha. aan de Marratakka in het distrikt Nickerie. Naar De West meldt, neemt Reynolds aan, dat haar bauxietterreinen aan de Corantijn in Brits Guyana zich in de richting van Marratakka voortzetten.

## De brand in de Londense vleesmarkt

Londen. — De helft van de Londense vleesmarkt Smithfield is door brand verwoest. De brand begon donderdag in de ondergrondse koelruimten en brak vrijdagochtend vroeg met een luide ontploffing naar boven door. De vlammen gingen 30 meter hoog. Het is de grootste brand in Londen sinds de oorlog.

Twee brandweerlieden zijn zoals gemeld donderdag om het leven gekomen. Honderd brandweerlieden met 20 spuiten namen aan het blussingswerk deel. Vanmorgen tegen het aanbreken van de dag was men het vuur meester.

In mei 1945 is Smithfield door een Duitse V-2 getroffen, wat de dood van 110 mensen tengevolge had. De markt is het grootste centrum in Zuid-Engeland voor de verdeling van vlees en gevogeltje uit binnen- en buitenland. Van Smithfield werden vanochtend brandweerlieden naar een kantoorgebouw van vijf verdiepingen in de buurt gedirigeerd, waarvan het bovenste deel in brand stond.

## Indianen vallen Ku Klux Klan-bijeenkomst aan

Maxton. — Een duizendtal Indianen heeft te Maxton in de Amerikaanse staat Noord-Carolina een aanval gedaan op een openluchtbijeenkomst van de Ku Klux Klan.

De Indianen, die woedend waren wegens de recente activiteit van de Ku Klux Klan in het anders zo rustige Maxton, waren met geweren gewapend. Zij hadden de Klan gewaarschuwd, dat zij de bijeenkomst zouden verstoren. Toen zij, in de lucht schietend, aanstalte maakten om de daad bij het woord te voegen, kwam de politie met traangas tussenbeide.

Vier mannen werden licht gewond. De politie legde beslag op een honderdtal geweren, doch de Indianen gingen tevreden naar huis: de bijeenkomst moest afgelast worden.

GELOOFSVERKONDIGING PER ADVERTENTIE

# UNA SANCTA — werk geeft voorlichting over katholicisme

## *„Hoe kan een ontwikkeld mens katholiek worden.... en het nog blijven ook!"*

(Van een medewerker in Nederland)

**Postbus 466 Den Haag. Zegt dit adres u iets? Hebt u er ooit van gehoord? Wij veronderstellen op goede gronden van niet. Daarom zouden wij u willen vragen er eens even rustig voor te gaan zitten en enkele minuten te luisteren naar wat u zeker zal interesseren. Omdat het ook u aangaat! Postbus 466 Den Haag is een adres, dat voorkomt in advertenties, die op gezette tijden in niet-katholieke Nederlandse bladen verschijnen: Het Vrije Volk, Het Parool, De Telegraaf, Elseviers Weekblad, de Haagse Post, De Groene Amsterdammer, V.P.R.O.-Gids, de Avro- en Varabode, enz. Door middel van deze advertenties zijn sinds februari 1954 tot einde verleden jaar 20.827 niet-katholieke landgenoten in kontakt gekomen met de katholieke kerk. Postbus 466 is het adres van het Una Sancta-werk te Den Haag, een apostolaatscentrum, dat nauw samenwerkt met de actie „Voor God". Onder de stuwende leiding van pater dr N. van Doornik M.S.C. heeft de Haagse Una Sancta naar het voorbeeld van Amerika en Engeland een voor Nederland volkomen nieuwe apostolaatsmethode ontwikkeld, die een groot succes geworden is. Noorwegen, Korea en China passen deze methode evenceens toe. Denemarken, Finland en Frankrijk treffen voorbereidingen om ook daartoe over te gaan. Waarin bestaat deze methode? Hoe reageert men er op? Welke verwachtingen wettigt zij? Op deze vragen zullen wij trachten u een duidelijk antwoord te geven.**

**Doel: voorlichting, geen „bekering"**

De noodzaak van een intens apostolaat in het eigen land staat in onze tijd buiten kijf. Dat is het eerste uitgangspunt. Bij het zoeken naar de meest efficiënte methode van geloofsverkondiging heeft men de H. Schrift als voorbeeld gekozen. Daarin immers zijn de eerst „gesproken" heilige woorden van God blijvend vastgelegd. Het geschreven woord overtreft de mondelinge prediking in de dimensies van ruimte en tijd, — verba volant, scripta manent, — het bereikt een groter aantal belangstellenden, omvat een langere afstand en bestrijkt een breder terrein. Het tweede uitgangspunt was de overtuiging, dat er onder de niet-katholieken in Nederland duizenden leven met een oprechte sympathie voor de katholieke kerk en een eerlijk verlangen naar voorlichting. Dit stelt beide partijen voor een ernstige vraag: Hoe komen wij te weten wie dat zijn? Waar moeten zij de gewenste voorlichting zoeken?

Dit wetend is het apostolisch niet verantwoord werkeloos langs elkander voort te leven en ongeïnteresseerd het feit te accepteren, dat elke generatie zeer velen gestorven zijn, die met hun sympathie niet verder kwamen dan het kerkplein, omdat zij de kans op goede voorlichting hebben gemist. Vandaar dat men besloot zijn toevlucht te nemen tot wat pater Van Doornik in zijn mooie boek: „De Kerk buiten de muren" het „tegemoettredend apostolaat" noemt, de methode van

**De toegestoken hand**

De gewenste voorlichting zou schriftelijk gegeven worden door middel van een brochurenreeks. De beste manier om deze schriftelijke geloofscursus aan de man te brengen is het plaatsen van advertenties in niet-katholieke bladen. De moeilijkheid is echter deze advertenties de juiste vorm te geven. In overleg met ter zake deskundigen kwam men tot de volgende conclusie: de lezer moet: affectief dan verstandelijk, direkt in zijn niet-katholiek-zijn worden aangesproken. Men moet zich aanpassen bij de historisch gegroeide affecten jegens de katholieke kerk in Nederland: nieuwsgierigheid, achterdocht, minachting, vrees. Daartoe worden enkele treffende blikvangers gekozen, zoals: „Wij horen vreemde dingen over katholieken!" of „Hoe kan een ontwikkeld mens ooit katholiek worden.... en het nog blijven ook?" Daarna volgen enkele motieven, waarop deze effecten steunen, in deze geest: „Worden er dan geen aflaten verhandeld? Of zonden vergeven tegen betaling?" enz. enz. Vervolgens biedt de advertentie geheel vrijblijvend en kosteloos eerlijke voorlichting aan over het katholicisme. Men vult daartoe een gedrukte coupon in met naam en adres en verzendt die aan Postbus 466, Den Haag. Het antwoord is een inleidende brochure „Rondgang door de katholieke kerk" met een kaart, door middel waarvan men geheel gratis, in veertiendaagse aflevering, de twintig geïllustreerde brochures over het katholieke geloof kan bestellen. Als onmisbare belofte wordt hieraan toegevoegd: U kunt wel corresponderen, maar krijgt geen persoonlijk bezoek. Van deze mogelijkheid tot corresponderen wordt veel gebruik gemaakt, tot welk doel bovendien zg. vragenbladen worden verstrekt.

Priesters en ontwikkelde leken in heel het land helpen bij het beantwoorden daarvan. Aan het einde van de cursus ontvangt elke abonné een formulier met twee vragen: 1) Wat zijn uw eigenlijke, uw diepste bezwaren tegen het katholicisme (wat volstrekt onaanvaardbaar is voor u)? 2) Wat in het katholicisme heeft uw sympathie (ook al zult u nooit katholiek worden), m.a.w. wat zou u graag in uw eigen levensbeschouwing overnemen, als het mogelijk was?

**Vraagt men nu hoe op deze methode gereageerd wordt, dan mogen eerst enkele cijfers spreken: gedurende de drie jaren, dat men aldus werkt, hebben 20.827 niet-katholieken de advertentie-coupons ingestuurd en 11.378 de brochurenreeks besteld. Men mag dus gerust concluderen, dat dit kontakt voorziet in een behoefte, vaak zelfs in een zeer reële nood. De vragen, die men ontvangt, getuigen over het algemeen alle — enkele anti-papistische of pathologische reacties daargelaten — van een oprechte welwillendheid, niet zelden zelfs van dankbaarheid. In tegenstelling met sommige katholieken, die — zeer ten onrechte overigens — deze methode enigszins minderwaardig achten, hebben niet-katholieken daartegen nooit bezwaren geuit. Deze schijnen beter te begrijpen, waar het om gaat: voorlichten en getuigen. De objectiviteit van de cursus wordt zeer gewaardeerd evenals het totale ontbreken van elk spoor van opdringerigheid. Wie verder wil gaan, is welkom, maar er wordt niet om gevraagd.**

**Het primaire doel van dit apostolaat is niet bekering, maar beïnvloeding van de publieke opinie, door de juiste voorlichting te verschaffen. Dit doel wordt inderdaad bereikt. Aan het eind van de cursus gevraagd of hun opvatting over het katholicisme zich gewijzigd heeft (duidelijker, minder onaanvaardbaar, sympathieker — of andersom) antwoorden de meeste lezers, dat het katholicisme hun duidelijker geworden is; velen voegen daaraan toe: èn sympathieker. Ligt daarin niet een afdoende rechtvaardiging van deze methode?**

De cursus is zeer algemeen gehouden en bedoelt als eerste benadering van de zoekende mens een overzicht te geven van het katholieke geloof. De gangbare vragen over en bezwaren tegen het katholicisme worden objectief behandeld, maar steeds in structureel verband. Een zekere mate van apologie, meestal indirekt en noodgedwongen, is onmisbaar, omdat er „valse" bezwaren geopperd worden. Alleen getuigen van zijn geloof is niet voldoende. Men vráágt om een antwoord.

Om deze reden bestaat er ook een uitgave van de schriftelijke cursus voor katholieken, waarin bijzonder met die apologetische behoefte rekening gehouden is.

**Verwachtingen voor de toekomst**

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk, dat de „advertentie" haar weg in Nederland gevonden heeft. Dit schriftelijk gesprek door heel het land mag men zien als een van de kostbaarste vruchten van deze nieuwe apostolaatsmethode. Het aantal ingezonden coupons in de jaren 1954 tot en met 1957 vertoont een stijging met grote sprongen, resp. 1668, 2925, 6808, 9426. In dezelfde tijd ging het aantal van hen, die de brochurenreeks bestelden als volgt omhoog: 632, 1678, 3490, 5587. Er is alle reden voor de verwachting, dat dit zo door zal gaan. Wie deze cijfers ernstig op zich laat inwerken en zich realiseert, dat elk van deze een zoekende medemens vertegenwoordigt, moet wel met verbazing tot de conclusie komen, dat er buiten zijn weten in Nederland een groots werk wordt verricht. Mogen wij ons daarbij afzijdig houden? Moeten wij die harde werkers niet bijstaan met gebed en offer? Want dit staat vast: het werk groeit naarmate katholiek Nederland de helpende hand biedt. Hoe dat mogelijk is? Een katholiek zou bv. een zeker aantal cursisten kunnen adopteren, uiteraard zonder dat daaraan namen te pas komen, bv. de eerste vijf, tien, twintig, die zich vanaf heden aanmelden.

Men zou hun cursus kunnen bekostigen (ƒ 5 per persoon) of de kosten van een advertentie op zich nemen. Men kan gedurende de tien maanden van de cursusduur hen, die door uw bemiddeling de cursus volgen, steunen met dagelijks gebed.

Het spreekt vanzelf, dat voor dit werk, dat geheel kosteloos geschiedt, veel geld nodig is. Ter informatie zij hier vermeld, dat het gironummer, t.n.v. Administratie schriftelijke cursus, Den Haag: 60.75.00 is. In Amerika dragen de Knights of Columbus jaarlijks vijf miljoen gulden voor dit werk bij. In Engeland is de geldkwestie opgelost doordat jaarlijks ƒ 200.000.— beschikbaar zijn.

In Nederland moet men met kleine bijdragen dit apostolaat in stand houden, wat een ernstige belemmering voor zijn ontwikkeling vormt.

**Men vraagt tenslotte misschien naar het aantal „bekeringen". Wat is een „bekering"? Iedere stap dichter naar de Waarheid, ieder verlangen meer gekeerd naar de Liefde is een overwinning van Gods genade. Hoever die stappen. die verlangens gaan.... „ik weet het niet, God weet het". Aan het eind van de cursus ontvangen de deelnemers een aantal adressen, waar zij, desgewenst, kontakt kunnen opnemen met een priester. Maar daar deze over het hele land verspreid zijn, is het aantal van hen, die na de cursus katholiek worden, niet te schatten.**

De zorg van Una Sancta gaat, aldus pater Van Doornik, eerlijk gezegd het meest uit naar degenen, die niet gedoopt werden, die nog rondzoeken in geestelijke nood, die misschien op het punt staan zich van de Waarheid en de Liefde af te keren — als wij, als u en ik, niet bidden en offeren. Het apostolaat van de schriftelijke cursus zaait, in de ene akker na de andere, zonder veel bezorgdheid om de rots, de vogels of het betreden pad. Men zaait op de wind van Gods genade in de vaste overtuiging, dat tenslotte vele zaadkiemen zullen neervallen.... in vruchtbare aarde.

## Wereldbank leent aan Mecico

Londen. — Aan de particuliere Mexican Light and Power Co (Mexlight) is een lening van de Wereldbank verstrekt van 11 miljoen dollar voor de uitbreiding van het elektriciteitsnet, zo werd door de Wereldbank te Londen bekend gemaakt. Zeven particuliere financiële instellingen nemen aan de lening deel zonder garantie van de Wereldbank. tot een totaal bedrag van een miljoen dollar van de eerste zes termijnen, die vervallen tussen september 1959 en maart 1962.

De lening werd voor 20 jaar verstrekt en de rentevoet bedraagt 5 5/8 procent inclusief de provisie van 1 procent voor de bank, die aan de speciale reserve der bank wordt toegevoegd. De eerste aflossing zal op 15 september 1959 geschieden. De lening wordt gegarandeerd door de Mexicaanse regering.

De bank heeft thans aan Mexico een netto-totaalbedrag van 152,3 miljoen dollar uitgeleend, waarvan 90,9 miljoen dollar voor uitbreiding van de elektriciteitsvoorziening, 61 miljoen dollar voor verbeteringen van het spoorwegnet en de rest voor de industrie.

# PILAARBIJTERS OVERHOOP MET „GALANTE" SPELERS

## *Kwalijke erfenis als droesem in de wijnroemers der rederijkers*

De figuur van Sinterklaas speelde in de 18e eeuw een rol in sommige toneelstukken. Hem werd dan immer een paljas-functie toebedeeld, hetgeen voor de geestelijkheid aanleiding was om hem weg te donderpreken. Verder in de geschiedenis afdalend vindt men een dergelijke gedaante in de gestalte van Christus. Deze Christus dwaalt met zijn knecht Ruprecht door de wereld, houdt stoute kinderen gruwelijke afstraffingen voor en beloont de lieverdjes met lekkers.

De geestelijkheid heeft in de loop der historie menigmaal zijn stem tegen het toneel moeten verheffen, ondanks het feit dat het toneelspel uit de godsdienstige plechtigheden geboren is. In de jaren dat de katholieken in ons land moesten zwijgen, diende men de eeuwig-durende strijd tussen Kerk en toneel aan de protestanten over te laten. Nu hoefde men de auteurs en spelers niet van bedeesdheid te verdenken. Vondel haalde meermalen uit met de striemende zweep van zijn rethoriek.

„Oordeelloze gezellen, kerkuilen, bedilallen, pilaarbijters", zo scheldt hij de huid van enige predikanten vol. En tegen een ander: „Het quyl dat loopt hem uyt sen mondt, soo schelt hy d'Academy". De oprichter van de academie, Samuel Coster, meesmuilde over deze trompetters der zeden, „hartelycke bedanckende dese voorszeker ghestoorde uylskuyckens dat se alle de wereldt met haer roepen en krijten so gaende gemaekt hebben, dat de speelplaets te enghe om de aenschouwers te vatten, en de bus te kleen was om de penninghen te vergaren".

Het is een penibele zaak over Kerk en toneel te schrijven. Er is door de bedienaren van de Kerk tegen toneel gestreden, alsof toneel in zijn diepste wezen een verdoemenswaardige zaak is. De grote Griekse en de minder grote Romeinse toneeltraditie ontaardden in de eeuwen dat het christendom zich weids uitbreidde. dermate, dat de kerkvaders er met al hun autoriteit en wijsheid tegen fulmineerden. Op de concilies nam men besluiten waarbij toneelspelers in de ban geslingerd werden. De banbliksem trof ook degenen die op christelijke feestdagen naar het theater gingen in plaats van naar de kerk. Wereldlijke heersers veroordeelden acteurs tot de galeien. Het toneel brak onder deze acties totaal. De heropstanding in de middeleeuwen was krachtig, maar de stimulerende bescherming van de geestelijkheid kon niet verhinderen dat het toneel, in het algemeen gesproken, verwerelijkte. De levenslustige, tot drollen geneigde middeleeuwen kenden op den duur geen maat meer. Deze kwalijke erfenis vonden de rederijkers als droesem in hun wijnroemers.

Vanaf die tijd werd het conflict uitermate gecompliceerd. In Frankrijk, waar de schermutselingen tussen toneel en kerk het heetst waren, bestond het dat kardinaal Richelieu een pralend theater liet verrijzen, terwijl Le Cid, Tartuffe of Andromaque uit andere roomse hoek de kwalificatie „verdoemelijke listen van de duivel" meekregen. Molière ontving slechts dank zij koninklijk ingrijpen een christelijke begrafenis maar aan anderen werd die geweigerd. Racine moest op het hoogtepunt van zijn kunnen z'n loopbaan onder druk van de clerus opgeven. De acteurs en actrices kregen, gelijk Voltaire het uitdrukt, hun eeuwige rust op de mesthoop. Hoewel men moet toegeven, dat noch de gedragingen der spelers, noch de vertoningen op de planken altijd even stichtelijk waren, mag het vreemd heten, dat een groot deel der geestelijken principieel tegen het toneel gekant was.




*Bij elke gebeurtenis van enig belang op het gebied van toneel verschenen in vroeger eeuwen talrijke publikaties in allerlei vorm. Bij het eeuwfeest van de Amsterdamse schouwburg in 1738 zag onder meer bovenstaande prent het licht, waarbij men Apollo en de muzen en de stedemaagd in goede eensgezindheid ziet afgebeeld, terwijl op de voorgrond drie ernstige hervormers door middel van een tekst in de hand van hun afkeer jegens het toneel blijk geven.*

### Partij-gekrakeel

Ook in Nederland beleefde men in de 17e eeuw doorlopend ruzies, waarbij toen de protestanten de tegenpartij vormden.

Partij-gekrakeel, gekwetste ijdelheid, kanselsermoenen, schuitenpraatjes en schotschriften deden een kloof ontstaan, die pas in deze eeuw overbrugd kon worden.

De schouwburg was voor hen een „zondige instelling, een kweekplaats van ontucht en godslastering," de spelers zouden de kerk en zijn leraren overbodig willen maken door te trachten zelf de mensen te onderwijzen in de godgeleerdheid.

Enkele malen moest de Amsterdamse Schouwburg gesloten worden onder pressie van de predikanten. Zij slaagden er ook in Vondel's Lucifer na twee voorstellingen te verbieden. In Groningen en enkele andere steden mochten helemaal geen toneelvoorstellingen gegeven worden, hetgeen duurde tot de staatkundige omwenteling in 1795.

Door een zonderlinge omstandigheid bleef in Amsterdam — het zij terloops vermeld dat hier de Nederlandse toneelgeschiedenis geschreven is — het toneel nagenoeg steeds vrij-uit voortbestaan. Na verloop van tijd was de schouwburg namelijk onder beheer gekomen van de regenten der Godshuizen i.c. het Oudemannen- en het Weeshuis, die er de baten van trokken.

Het „toneel" liet evenwel niet na de predikanten van allerlei wapenen te voorzien. Sedert in 1655 voor het eerst een vrouw, Adriana Nozeman, op de planken verscheen daagden er steeds meer op, en niet steeds van besten huize. En kende Bredero soms een zekere vrijmoedigheid, Jan Vos had nog meer moeite met 't betamelijke. Doch wat de kluchtschrijvers in de volgende, de 18e eeuw, presteerden - uitgezonderd Langendijk en een enkele andere — stond in een heel kwade reuk. Ergerlijk was ook de wijze waarop een groot aantal spelers de levensweg bewandelde. Een overigens naar boekje, getiteld het Galante Leeven der Amsterdamsche en Rotterdamsche actrices (volgens de opgaaven van een gebochelde kunstgraveur), licht ons in over hun praktijken in die hoepelrok- en pruikentijd. Ondanks dit alles heerste er in deze vegeterende eeuw een soort wapenstilstand tussen kerk en toneel. Twee keer slechts laaide het uit vroeger dagen bekende krijgsrumoer in alle vinnigheid op. De eerste keer in 1747 toen bleek dat de schouwburg niet alleen als gevolg van de staatkundige beroeringen gesloten werd, maar ook door het gestook van de kerkelijken; en de tweede maal bij de grote schouwburgbrand van 1772 te Amsterdam. Gods oordeel over het toneel, zo noemde de tegenpartij deze rampzalige brand. Een hooggeleerde theoloog in Amerika gaf naar aanleiding van de brand een geschrift uit, dat in de vertaling deze titel kreeg: Ernstig onderzoek aangaande de aard en de uitwerkselen der tonelen, zijnde ingericht om te tonen dat het begunstigen en bevorderen van een openbaar toneel onbestaanbaar is met het karakter van een christen".

### Tongen in azijn

Met de enorme opgang van het toneel aan het eind van de 18e eeuw zwegen de dikwijls van azijn doortrokken tongen der predikanten meer en meer. Dit nam niet weg dat de oude rancunes bleven bestaan. Toen het weer bergafwaarts ging met het toneelleven in Nederland, vond hun strijdbare geest opnieuw voedsel. In 1834 zag een boekje het licht, waarin „de onwaardige en onchristelijke strekking van het toneel" behandeld werd.

Ruim dertig jaar daarna kenschetste een predikant het toneelspelen als in hoge mate onzedelijk en de mens onwaardig.

Moge deze principiële afwijzing van het toneel geleidelijk verdwenen zijn, een ongezonde afkeer in sommige kringen is tot even voor onze dagen blijven bestaan.

# Ned. zeesleper brengt drijvende olieboortoren van V.S. naar Perz. Golf

**IJmuiden. — Deze week vertrekt de zeespeler „Noord-Holland" uit de haven van New Orleans naar de Perzische Golf, waar in Ras Tanura een drijvende olieboortoren met een gewicht van 800 ton en een waarde van 3,8 miljoen gulden (Ned. Crt.) moet worden afgeleverd. Het gevaarte, dat achter de 2400 pk sterke zeesleper de reis gaat maken, moet tussen New Orleans en Ras Tanura 9600 mijl afleggen.**

Het is een driehoekig olieboorеiland, dat op drie poten op de zeebodem komt te rusten.

Kapitein O. Edelenbosch uit IJmuiden moet het gevaarte verslepen voor de Aramco Oliemij. De tocht gaat dwars over de Atlantische Oceaan naar de Middellandse Zee en vandaar via het Suez-kanaal naar de Perzische Golf. Op de plaats van bestemming wordt de drie paalvormige poten van het eiland dat 35 m lang en 31 m breed is, verlengd. Het grootste gedeelte van deze palen ligt onderweg aan dek van deze drijvende boortoren. Men kan ze dus op de plaats van het eiland omlaag drukken waardoor het eiland zich tot boven de zeespiegel verheft. Tijdens de lange reis tussen Amerika en Perzië zullen er zich geen runners aan boord van de sleper bevinden. Wanneer het echter nodig mocht blijken onderweg bemanningsleden van de „Noord-Holland" op de installatie over te zetten, dan kan dat, want in een van de drie palen is een onderkomen ingericht.

## Ambassadeur van V.S. in Nederland bezocht Caltex te Ternis

Rotterdam. — De ambassadeur van de Verenigde Staten te 's-Gravenhage, de heer Philip Young, heeft, in gezelschap van de heren Robert W. Barnett, handelsraad; E. R. Cheney, tweede ambassade-secretaris en de heer P. J. Reverly consul-generaal van de Verenigde Staten in Rotterdam, een bezoek gebracht aan de Caltex-raffinaderij in Pernis. Het gezelschap is daar ontvangen door de heren J. M. Hansen, president-direkteur van de Caltex-groep Nederland, R. J. Kirchhofer, direkteur van de groep en de direktieleden van de raffinaderij, de heer C. Hosbach en ir W. James.

Des middags bezocht het gezelschap de centrale laboratoria der oliemaatschappij, die dit jaar gereed zullen komen. Zij werden daar rondgeleid door de direkteur van de laboratoria, de heer L. H. Mulitt.

Parijs. — De Franse marine beschikt weer over een Atlantisch eskader naast het eskader in de Middellandse Zee. Admiraal Douguet heeft het commando te Brest op zich genomen. Het eskader bestaat uit een lichte kruiser, vier grote torpedobootjagers, duikboten en een aantal lichte vaartuigen. Na de tweede wereldoorlog was wegens gebrek aan schepen geen nieuw Atlantisch eskader gevormd.

## Kikojoe-organisatie in Kenya verboden

Nairobi. — De regering van Kenya heeft een wijdverbreide Kikojoe-organisatie, die soortgelijke doelen heeft als de Mau Mau, verboden. Enige leden van de organisatie, de "Kiama Kia Moeingi" (volkspartij), zijn gearresteerd.

Een regeringswoordvoerder zei, dat de organisatie de leden door rituele eden tot geheimhouding verplichte. Het afnemen der eden geschiedt met hetzelfde ritueel als van de Mau Mau.

De organisatie heeft tot doel het ondermijnen en omverwerpen van het gevestigde gezag. het verdrijven der Europeanen uit het land en het aanstichten tot rassenhaat, aldus de woordvoerder.

## Dr. Kastner gerehabiliteerd

Jeruzalem. — Het Israelische hooggerechtshof heeft met meerderheid van stemmen dr Israel Kastner vrijgesproken van beschuldigingen van collaboratie met de duitsers tijdens de duitse bezetting van Hongarije.

Dr Kastner werd in maart van het vorige jaar vermoord. Twee jaar eerder had een rechter in Jeruzalem hem als collaborateur gebrandmerkt, die "zijn ziel aan de duivel verkocht" had.

# Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM




42—37. „De vorsten van ons geslacht kennen al sedert onheuglijke tijden de leer van het zwaard," vertelt Eric. „Het is de plicht van iedere vorst, zijn opvolger tijdig in de geheimen in te wijden. Deze mag de leer aan niemand ander meedelen en slechts in de hoogste nood toepassen, want het gevaar bestaat, dat een sluwe tegenstander speciale bewegingen en kunstgrepen afkijkt. Ik was al van plan, je bij onze thuiskomst in Noorwegen met de leer bekend te maken, maar de nood dwingt mij, het nu reeds te doen, voor zover de tijd dat toelaat. „Zie — vervolgt Eric — terwijl razend snel zijn zwaard uit de schede flitst, en hij maakt Erwin opmerkzaam op de stand van de voeten, waardoor snel, gemakkelijk uitwijken, zonder gevaar voor vallen, mogelijk is. Ook de juiste lichaamshouding demonstreert hij en nog vele andere dingen, waarbij hij voor de bewonderende blikken van zijn zoon een staaltje zwaardkunst ten beste geeft, zoals Erwin nog nooit van zijn vader heeft aanschouwd. „Zo vocht ik eens met Svein", zegt Eric, „en nu...... laat zien wat je kunt; verdedig je, want dat is het enige wat je bij Hake zult kunnen doen", Eric spaart zijn zoon niet en Erwin begrijpt, dat dit ook niet in de bedoeling ligt, want het gaat om zijn leven. Hoger en hoger stijgt de zon en onafgebroken gaat het duel tussen de oudere en de jonge Noorman voort.

Niets is er te horen dan het gekletter der zwaarden en af en toe een goedkeurende opmerking van Eric. Een waarschuwende kreet van de uitkijk maakt een einde aan het gevecht. Langzaam beklimmen Eric en Erwin de klip. Verweg, aan de kin, zijn vier zeilen zichtbaar geworden......" Hake", zegt Eric afgebeten en legt zijn hand op de schouder van Erwin met een gebaar, waarin de zorg om zijn zoon nauwelijk verborgen blijft. Zwijgend staart de Noorman een moment naar de naderende vloot. Nog niet zo lang geleden stond hij, samen met Cendrach, de komst van deze zelfde schepen gade te slaan.

En eensklaps schieten hem Cendrachs raadslachtige woorden weer te binnen...... woorden waarvan hij nu pas de betekenis ten volle stem klinkt wat schor, als hij zegt: „De tijd was te kort, mijn zoon. begrijpt. Eric geeft zijn zoon even een druk op de schouder en zijn Het was weinig, wat ik je heb kunnen leren. Ik hoop vurig, dat het voldoende is om je leven te redden".

# Acheson tegen Kennan

De Amerikaanse oud-diplomaat George F. Kennan heeft de Westerse wereld geen goede dienst bewezen met het sensationele voorstel, dat hij onlangs in een B.B.C.-uitzending lanceerde. Hij betoogde, dat de Amerikaanse en de Britse troepen zich van het Europese continent zouden moeten terugtrekken, en dat van de Russen geëist zou moeten worden dat zij hun strijdkrachten eveneens binnen de landsgrenzen zouden houden. Kennan heeft vooral bezwaar tegen de aanwezigheid van Amerikaanse en Britse eenheden op het grondgebied van West-Duitsland. Hij gelooft, dat deze aanwezigheid een van de voornaamste obstakels vormt voor een Duitse hereniging. Door de vorming van een neutraal Duitsland zou er, zijns inziens, een belangrijke stap gezet worden naar de vermindering van de spanning tussen Oost en West, en vooral de Europese veiligheid zou er, volgens hem, in hoge mate mee gediend zijn. Kennan gaat hierbij uit van de hoogst merkwaardige opvatting, dat het vrije Europa niet bedreigd wordt door het gevaar van een militaire aanval van de zijde van de Sovjet-Unie. De bedreiging zou slechts hierin gelegen zijn, dat Moskou West-Europa door ondermijnende activiteiten rijp wil maken voor het communisme. Het Kremlin zou de Westeuropese naties van binnen uit willen verzwakken en gereed maken voor een omwenteling, op de manier waarop bijvoorbeeld Tsjechoslowakije na de oorlog in de Russische invloedssfeer werd gebracht. Noch de vrije Westeuropese landen noch een herenigd Duitsland zouden vreemde troepen op hun bodem behoeven te hebben, om zich tegenover de ondergrondse activiteiten te verweren, zo werd door Kennan beweerd.

Het is een gevaarlijke theorie, die in het Westen ernstige misverstanden zou kunnen wekken, vooral omdat zij op zo'n opzienbarende wijze wereldkundig werd gemaakt. Het was tenslotte de B.B.C., en niet zo maar een obscure omroep, die de boodschap verspreidde, en de spreker was een van de meest vermaarde Amerikaanse politici.

George F. Kennan is immers tussen 1957 en 1950 Trumans voornaamste adviseur geweest voor de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten. Bijna elf jaar geleden ontwierp Kennan de „policy of containment", de bedwingingspolitiek, die jarenlang ten grondslag heeft gelegen aan het hele Amerikaanse beleid ten aanzien van de Sovjet-Unie. (In het nummer van puli 1947 van het tijschrift „Foreign Affairs" schreef Kennan — onder het pseudoniem „Mr. X" — een artikel, waarin hij zijn denkbeelden ontvouwde.)

Kennan werd in 1952, op grond van zijn grote kennis van de Russische taal en de Russische geschiedenis, tot Amerikaans ambassadeur in Moskou benoemd, maar zijn verblijf in de Sovjet-hoofdstad duurde niet lang, want reeds in 1953 verklaarde het Kremlin hem „persona non grata". Toen vervolgens in Amerika de Republikeinen aan het bewind kwamen, wilden zij de gunsteling van oud-president Truman geen diplomatieke post meer geven, en Kennan trok zich terug uit de buitenlandse dienst.

Omdat Kennan indertijd zo zeer het vertrouwen van Truman had, heeft men hier en daar wel gemeend, dat de opvattingen van de oud-ambassadeur, zoals hij die onlangs voor de B.B.C. formuleerde, identiek waren met die van de Amerikaanse Democratische partij. Maar de Democratische oud-minister van Buitenlandse Zaken, Dean Acheson, heeft zich gehaast om dit misverstand uit de wereld te helpen. De partij is het namelijk helemaal niet eens met wat Kennan op het ogenblik verkondigt. Acheson, die uitdrukkelijk getuigt van zijn respect voor Kennans eruditie op het gebied van de Russische historie, is van mening, dat de man het wezen van de huidige internationale machtspolitiek niet begrijpt. Terecht heeft Acheson scherpe kritiek op de fantastische bewering, dat West-Europa geen gewapende aanval zou behoeven te vrezen, en hij zet uiteen, dat West-Europa juist bijzonder bevreesd zou moeten zijn voor Russische ondergrondse activiteiten als er geen Amerikaanse en Britse troepen meer gestationeerd zouden zijn op het Europese continent. „De Russen worden er vooral van weerhouden West-Europa hun wil op te leggen", zo verklaart Acheson, „omdat zij weten, dat Amerika onmiddellijk tussenbeide zou komen". Als de Amerikanen zich op hun eigen grondgebied zouden hebben teruggetrokken, zouden zij niet snel genoeg meer kunnen ingrijpen, en de Russen zouden waarschijnlijk misbruik maken van deze situatie.

Het is goed, dat Acheson, als woordvoerder van de Democratische partijleiding, de visie van Kennan officieel van de hand heeft gewezen. De wereld wordt op het ogenblik overstelpt met plannen voor de vermindering van de internationale spanning, en het is van belang, dat van Westerse zijde de kwestie zo helder mogelijk gesteld wordt. Kennans suggestie zou verwarring kunnen stichten in het Westerse kamp, en zij zou aldus de Russische politiek in de kaart kunnen spelen. Eisenhower heeft zojuist, in zijn jongste brief aan Boelganin, een goede uiteenzetting gegeven van de officiële Amerikaanse visie op het grote konflikt tussen Oost en West. Deze uiteenzetting getuigt van een meer realistische kijk op de belangrijkste internationale problemen dan Kennans theorie.

## Shell Transport and Trading Company

Londen. — De Shell Transport and Trading Company heeft bijzonderheden bekendgemaakt van de nieuwe uitgifte van aandeelhouders in de verhouding van 1:10. Naar verluidt zal de koers van uitgifte 5½ pond sterling bedragen.

De directie is voornemens, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, voor het jaar per 31 december 1957 een slotdividend aan te bevelen van 2 shilling 9 pence per 1 pound sterling, vrij van inkomstenbelasting voor het verhoogde kapitaal, waardoor de betalingen per aandeel even groot zullen zijn als die in 1956.

# Plan voor atoombomvrije zone in Europa werd tijdens „jachtpartij" besproken

**Warschau. — Waarnemers te Warschau zijn van mening dat het voorstel van Polen tot het vormen van een atoomvrije zone in Centraal Europa het voornaamste agenda punt was van de besprekingen die de Russische leiders tijdens de „jachtpartij" in Polen hebben gevoerd.**

Het schijnt dat aanvankelijk het Poolse plan in Moskou een zeer koele ontvangst kreeg, maar langzamerhand begint men er in het Kremlin meer belangstelling voor te krijgen.

Zo men zich zal herinneren heeft bondskanselier dr. Adenauer het plan drie dagen geleden verworpen.

In Russische kringen schijnt men er op te speculeren dat het Poolse voorstel een verdere verwijdering tussen Oost- en West-Duitsland zal doen ontstaan.

Men neemt voorts aan dat de ernstige economische situatie in Polen besproken is.

Radio Moskou meldde dezer dagen laat dat Chroesjtsjef en Boelganin de reis naar Polen hebben gemaakt op uitnodiging van Gomulka en dat zij drie dagen in Polen verbleven. Ook het persbureau Tass meldt dat de Russen na een korte vacantie besprekingen voerden met Poolse leiders.

Parijs. — De duiven van het plein voor het stadhuis en in de parken van Parijs moeten verdwijnen. De dieren zullen worden overgebracht naar het platteland, aldus heeft het gemeentebestuur van Parijs besloten. De vogels zullen niet kunnen terugkeren, daar het geen postduiven zijn.

## Weer brand in Brits centrum voor kernonderzoek

Harwell. — Donderdag is voor de derde maal brand uitgebroken in een Brits centrum voor kernonderzoek, ditmaal te Harwell.

De brand brak uit in een ventilatiekast waarin zich natuurlijk uranium bevond en verspreidde zich naar een houtenkast ernaast, de brand kon echter binnen enkele minuten bedwongen worden.

Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. Aangezien natuurlijk uranium niet radio-actief is, konden er ook geen radio-actieve deeltjes ontsnappen.

## Gemengd Nieuws

New York. — Volgens opgave van het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 10 januari jl. 6.688.000 barrels tegen 7.249.000 barrels in de overeenkomstige week van vorig jaar.

Londen. — De Engelse politie wil de winkeliers verbieden, middelen ter bestrijding van onkruid aan minderjarigen te verkopen, die er een „raketbrandstof" van maken door ze met suiker te vermengen. In een Londense voorstad zijn onlangs drie zelfvervaardigde raketten ontploft. Het maken van raketten door jongelieden in Engeland dreigt een rage te worden, die vermoedelijk uit de V.S. is overgewaaid. Daar hebben twee schooljongens in Independence dezer dagen een raket van eigen maaksel gelanceerd, die naar zij zeggen een hoogte van 3.300 meter heeft bereikt.

Brussel. — Pater Lambertug, van de Sint Benedictus-Abdij te Achel is, met vijf kloosterlingen van zijn orde, naar Belgisch Kongo vertrokken om te Kasana, bij Kikwit, een cistrcienserabdij op te richten. Pater Lambertus, in de wereld Paul Van der Meulen, is 64 jaar oud. Tijdens de eerste wereldoorlog was hij aalmoezenier bij het Belgische leger.

# Postspaarbank Nederl. Antillen

MAAND NOVEMBER 1957

| Kantoren | bedrag der ingebrachte gelden | bedrag der terugbetaalde gelden | aantal inlagen | aantal terugbetalingen | aantal nieuw afgegeven boekjes | aantal ingetrokken boekjes |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Willemstad | f 261.789,31 | f 246.518,85 | 1324 | 817 | 133 | 82 |
| 2e Distrikt | „ 15,— | „ —,— | 1 | — | — | — |
| 3e Distrikt | „ —,— | „ 200,— | — | 1 | — | — |
| Oranjestad Aruba | „ 25.961,82 | „ 15.447,— | 103 | 68 | 19 | 3 |
| San Nicolas Aruba | „ 27.663,33 | „ 31.364,77 | 208 | 113 | 18 | 4 |
| Kralendijk Bonaire | „ 5.021,18 | „ 8.707,— | 52 | 47 | 4 | — |
| Rincón Bonaire | „ 1.395,— | „ 1.171,50 | 14 | 16 | 2 | — |
| Philipsburg | „ 7.651,21 | „ 5.012,99 | 56 | 35 | 4 | 1 |
| St Eustatius | „ 8.470,— | „ 2.739,75 | 8 | 4 | 1 | — |
| Bottom | „ 792,— | „ 1.674,— | 5 | 8 | — | — |
| Windwardside | „ 2.016,61 | „ 204,77 | 11 | 4 | 1 | — |
| Totaal | f 340.775,46 | f 313.040,63 | 1782 | 1113 | 182 | 90 |
| Totaal der vorige mnd | „ 3.727.492,12 | „ 3.619.303,30 | 18242 | 10819 | 1887 | 738 |
| Samen | f 4.068.267,58 | f 3.932.343,93 | 20024 | 11932 | 2069 | 828 |

# Heer Bommel en de Achtgever



3070. Op het zien van de commissaris rezen de beide schurken snel overeind,

„Pas op wat je zegt, Hiep!" snauwde Super langs zijn sigaartje. „Die smeris mag niks weten, hoor! Want als hij vraagt, waar wij dat geld vandaan hebben zijn we er bij!"

Daarop wendde hij zich snel naar de naderende politiechef en nam de hoed af.

„Mogge, meneer Bas!" groette hij vriendelijk. „Fris weertje, hè?"

„Hm!" zei de ambtenaar. „Wat is hier aan de hand?"

„Niks!" riep Hieper uit. „Wij zijn hardwerkende, eerlijke zakenlieden, die eventjes aan het rusten waren. Mag dat soms niet?"

„Zo", hernam de ander, „en waar komen die bankbiljetten dan vandaan? Is dat soms niks?"

„O, dat", zei Super vaag. Hij keek met een gemaakte glimlach naar de nog steeds ronddwarrelende papiertjes en vervolgde achteloos: „Dat deed die rare bolle, die hier daarnet langs draafde. Strooide met geld. Voor de lol, denk ik. Ach ja, voor sommige lui ligt het geld op straat, terwijl anderen er hard voor moeten ploeteren, wat U?"

„Huh!" gromde Bulle Bas. Hij draaide zich om en snelde weg in de richting die Super hem gewezen had.

Zo bleven de beide deugnieten dus alleen en arm achter met het lege koffertje. Men ziet hieruit, dat misdaad niet loont, want het geld werd door de wind door de hele stad geblazen. Menig burger had daardoor een prettig dagje — en dat is de eerste aardige daad, die Super en Hieper sinds hun kindsheid hadden bedreven — maar het bedrag was verdwenen.

De schat zelf was er echter nog wel. We zullen zien hoe het daarmee verder ging.

# Maarschalk Tito in pastelkleuren

## Churchills afgezant in de oorlog tekent levensloop van Joegoslavisch staatshoofd



*Josip Broz-Tito, maarschalk van Joegoslavië, is bijzonder gevoelig voor uiterlijke blijken van succes en hoogachting. Zijn eigen voldoening over de positie, die hij inneemt, maakt hij voor iedereen zichtbaar door zich te hullen in telkens nieuwe operette-pakken.*

(Van een speciale medewerker)

In juli 1943 besloot Winston Churchill zich bij het hoofdkwartier van de Joegoslavische Partisanen te laten vertegenwoordigen door generaal-majoor Fitzroy Maclean. Wie of wat schuil ging achter de naam Tito was voor de niet-ingewijden toen nog grotendeels een raadsel. Men schreef die naam beurtelings toe aan een comité, een geheime terroristische organisatie en aan een jonge vrouw van uitzonderlijke schoonheid. Generaal Maclean trof inplaats van dat alles een stevig gebouwde man aan van 52 jaar, met grijs-blond haar, blauwe ogen, een breed gezicht en geprononceerde jukbeenderen. Maarschalk Tito, zoals hij zich toen al liet noemen, had in enkele jaren tijds een opmerkelijke evolutie doorgemaakt. Vóór de oorlog behoorde hij met hart en ziel toe aan de anonieme kudde agitatoren, die blindelings de instructies van het Kremlin volgden, blijmoedig de straffen ondergingen, die zij door hun arbeid opliepen, en vervolgens met onverflauwde ijver naar Moskou togen om hun kennis van het Marxisme-Leninisme te verdiepen. Nu had hij zich ontwikkeld tot de zelfbewuste leider van de krachtigste verzetsbeweging, waarmee Hitler en Mussolini in Europa te maken hadden. Generaal Maclean had al dadelijk het voordeel boven de leider van de Russische missie bij Tito, luitenant-generaal Korneyev, dat Groot-Brittannië in staat en bereid was de Partisanen metterdaad te steunen, terwijl Moskou zich beperkte tot het verstrekken van hinderlijke adviezen. Tito's wolfshond Tigar overtrof in deze periode zijn meester in politiek inzicht, want het dier liet geen gelegenheid voorbij gaan om een woedende uitval te doen naar de mollige kuiten van Korneyev. Bovendien, zo schijnt het, konden Tito en Maclean persoonlijk goed met elkaar opschieten. Ook na afloop van de oorlog heeft Maclean, inmiddels Conservatief Lagerhuislid geworden, de Joegoslavische president verscheidene malen bezocht. Hij heeft met hem en met zijn medewerkers gesproken over Tito's carrière en de generaal heeft verder zowat alles bijeengelezen, wat er aan geschriften over Tito en over het Joegoslavische communisme bestaat. In „Disputed Barricade" *) maakt hij nu een tussentijdse balans op van „the life and times" van Josip Broz-Tito, maarschalk van Joegoslavië, en het is wel duidelijk, dat wij aan de bevoegdheid van de auteur niet behoeven te twijfelen.

Figuren als Tito zijn altijd een beetje moeilijk op hun juiste waarde te schatten voor de talrijken onder ons, die erop gesteld zijn de bedrijvers van de grote politiek onder te brengen in ordelijke rubrieken en hen van ondubbelzinnige etiketten te voorzien.

Natuurlijk is Tito een communist; daar mag geen enkele twijfel over bestaan. Waarschijnlijk meent hij, dat hij zelfs een betere communist is dan menige „Talmoedist" in de Sovjet-Unie. Principiële oppositie duldt hij niet; dat hij bij de behandeling van zijn tegenstanders aan tactische overwegingen soms de voorrang laat boven onbarmhartigheid, doet daaraan niets af.

Fitzroy Maclean toont nogmaals aan, dat de vervolging van kardinaal Stepinac haar oorzaak niet vindt in de kille coëxistentie, die er ooit heeft bestaan tussen de groot-orige „Poglavnik" van Kroatië, Ante Pavelic, en de ascetische aartsbisschop van Zagreb. Kardinaal Stepinac moet lijden om de principiële weerstand, die hij aan het communisme heeft geboden. Op precies dezelfde wijze of nog erger hebben kolonel Draza Mihajlovic, Andrija Hebrang en Milovan Djilas moeten lijden. Tito is een dictator en de Joegoslavische politie, die door Alexander Rankovic is opgezet, behoeft bij niemand school te gaan.

**Maar daarmee is over Tito het laatste woord niet gezegd. Hij is ook de man, die met zijn autoriteit een vorm van communisme dekt, die aanzienlijk meer distantie van Moskou neemt en aanzienlijk minder xenofobe trekken vertoont dan de meeste andere vormen. De term nationaal-communisme wijzen hij en zijn medewerkers af, zij spreken liever van pluralisme: de menigvuldigheid der wegen, die naar „het ware socialisme" leiden. Zij ontkennen dat alleen d i e weg de juiste is, die Moskou aan het „socialistische kamp" wenst te decreteren.**

Tito's tot rebellie uitgegroeide vrijpostigheid is in de oorlog geboren, toen hij de enige niet-Russische communist was, die zijn land van de nazi's wist te bevrijden. Hij zou het nooit gekund hebben zonder Engelse steun en er zijn ongetwijfeld Britten, die heimelijk van mening zijn, dat hun handelsmerk het Tito-communisme eigenlijk zou behoren te sieren.

Fitzroy Maclean koestert die mening niet. Maar hij vraagt zich ook nauwelijks af, in welk licht de Britse militaire steun zou zijn verschenen, als Tito later de verstokte Stalinist zou zijn gebleven, die hij eens was, en als hij niet, op 28 juni 1948, uit de Cominform zou zijn gesmeten. Toen Churchill het besluit nam Draza Mihajlovic en zijn Cetniks te laten vallen, liet hij zich alleen leiden door de gedachte, dat zij te weinig Duitsers van kant maakten. En toen hij zijn pact met Tito aanging, bekommerde de Britse premier zich in genen dele omtrent de toekomstige regeringsvorm van Joegoslavië. In een vroeger boek („Eastern Approaches") vertelt Fitzroy Maclean, dat Churchill hem vroeg, of hij van plan was na de oorlog in Joegoslavië te gaan wonen. Toen Maclean ontkennend antwoordde, zei Churchill: „Ik ook niet: en daarom: hoe minder zorgen u en ik ons maken over de regeringsvorm, die zij op het oog hebben, hoe beter".

Albion's vrijage met Tito is derhalve een driest avontuur, dat achteraf beter is afgelopen, dan gevreesd had moeten worden, maar niettemin: een avontuur. Wijlen Franz Borkenau („Der Europäische Kommunismus") merkt zelfs verbitterd op, dat Groot-Brittannië tijdens de oorlog consequent alle anti-communistische verzetsgroepen in Oost-Europa in de steek heeft gelaten en uit puur opportunisme de kant der communisten heeft gekozen.

Hoe dit zij, Fitzroy Maclean heeft een verre van saai, maar lichtelijk passief boek over Tito geschreven. Het Joegoslavische staatshoofd, dat zo braaf heeft nagelaten de Britse hand te bijten, die hem redde toen het Socialistische Vaderland volkomen verstek liet gaan, wordt ons in pastelkleuren geschilderd. De jeugd van Josip Broz verloopt zonder grote opwindingen, of het zou zijn optreden als misdienaar moeten zijn.

Het verslag van de activiteit der Partisanen in de oorlog, geschreven door een militair deskundig ooggetuige, is ronduit meeslepend.

**Maar Fitzroy Maclean loopt wat al te lichtzinnig heen over de methoden, die Tito moet hebben gebezigd om de leiding van de Joegoslavische partij in handen te krijgen en te houden. Borkenau spreekt de beschuldiging uit, dat Tito tot de lijfelijke ondergang van al zijn superieuren in de Joegoslavische partij heeft bijgedragen en dat hij zelfs de hand heeft gehad in de executie van zijn eigen (eerste) Russische vrouw. Bij Fitzroy Maclean vindt men over dat alles niets, zelfs geen dementi.**

*) Disputed Barricade, the Life and Times of Josip Broz-Tito, Marshall of Jugoslavia, bij Fitzroy Maclean, Jonathan Cape Londen, 25 sh.

# Schip in nood

*Vertaald door* JOHAN M. PALM

4.

„Zo moet het zijn; schrijf op: In de onmogelijkheid bevel te voeren...... Laat Maurin maar veronderstellingen maken (het was niemand onbekend, dat Laurant de chef van de nautische dienst niet kon uitstaan) heb bevel toevertrouwd aan de eerste officier Vox van de Virginia. Verzoeke bekrachtiging ingevolge de wet van...... Kijk dat maar na...... Pierre Laurant."

„Kapitein," had Vox gemompeld.

„Kapitein, dat bent u nu!"

Zo had Vox het gezag over het schip overgenomen, maar alleen om het naar Europa te brengen.

Vox was niet bemind en hij wist het; koel, op een afstand, met tegenzin om zich te geven, werd hij beschuldigd van trots. Bovendien bezat hij een bij de kapiteins op de grote vaart weinig voorkomende ontwikkeling en de praktijk van het varen had hem de smaak voor intellectuele arbeid niet doen verliezen. Hij werd zelfs beticht van eerzucht, zonder dat men hem intussen de minste vleierij tegenover een chef kon verwijten. Misschien omdat men hem inderdaad „superieur" wist.

Zijn benoeming tot gewoon kapitein van de Virginia had hem nog meer kwaad gedaan. Intussen was hijzelf erdoor verrast geweest. Hij was de enige die wist dat hij die benoeming te danken had aan Pierre Laurant, die hij twee dagen na aankomst te Marseille, gezeten in een fauteuil in het vertrek van de directeur-generaal van de maatschappij had aangetroffen.

„Ik heb alleen gezegd wat ik van je dacht," had de blinde zeeman tot hem gezegd.

Sedert Vox voet aan boord van een schip had gezet, had hij aan het ogenblik gedacht, waarop hij gezagvoerder zou zijn. En de aanpassing was gemakkelijk geweest, hoewel de werkelijkheid anders was dan de droom, zelfs al was die droom behandeld als een algebraïsch vraagstuk. Zijn gedegen kennis van de route op New York en van het werktuig dat hij in handen had en zijn koelbloedigheid hadden hem in staat gesteld snel te kunnen gebieden. De bezorgdheid, het passagiersschip in zijn handen te weten, was snel verdwenen. Toen de verschrikkelijke winter op de Atlantische Oceaan was gekomen, had Vox, zeker van zichzelf, reeds ingezien op welke wijze hij zijn persoonlijk stempel op het leven aan boord begon te drukken.

Deze persoonlijkheid behoefde niet tussenbeide te komen tot op het ogenblik, waarop de Virginia, drie weken geleden, na Gibraltar gepasseerd te hebben en koers zettend naar de Verenigde Staten, een zware zeegang uit het westen had ontmoet, waartegen hij tot het einde toe had moeten strijden, tot aan het ogenblik waarop hij het anker in de baai van New York had laten vallen.

Door zoveel mogelijk gebruik te maken van de eigenschappen van zijn schip dat, normaal beladen, weinig en zonder schokken slingerde, de golven gemakkelijk nam, niet veel water overnam en snel op het roer reageerde, had Vox vertraging, zelfs van een enkel uur, kunnen vermijden.

Gedurende het verblijf in New York was het weer, gekenmerkt door sneeuwstormen en hevige koude, werkelijk afschuwelijk geweest. „Wat voor weer zal ik buiten aantreffen?" had Vox zich met enige bezorgdheid afgevraagd, hoewel hij wist dat de zee het schip van achteren zou opstuwen.

Bij het afvaren van de Hudson hadden de ongeveer vierhonderd hut- en tussendekspassagiers die 's morgens aan boord gekomen waren, zich verheugd over de wakken blauwe lucht tussen de wolken, maar bij de eerste golven waren ze verdwenen.

Dat hinderde niet zolang het schip onder de wal bleef en het uitstel werd benut om de dekken en opbouwen zo onkwetsbaar mogelijk te maken. „Zijn jullie klaar, daar beneden?" had Vox telefonisch aan Petit gevraagd, voordat hij de koers voorbij Nantucket zou wijzigen. „Alles klaar, kapitein," had de hoofdwerktuigkundige rustig geantwoord.

Toch, hoewel de wind in het scheepsjournaal dadelijk zou worden ingeschreven als no. 9 van de Beauford schaal (zeer harde wind), scheen de Virginia bij het verlaten van de kust met in geweldige sluiers buiswater gehulde dekken, maar stabiel en goed zeehoudend, niet veel te lijden van de machtige golven, die op haar achterschip braken, zodat de scheepsarts Older, die Vox aan de voet van een trap naar de brug, met het gezicht tegen een ruit gedrukt naar de zee zag kijken, de oceaan slechts als „lastig" had beschreven. „Lastig?" had Vox uitgeroepen. „Dat is een woord, dat ik nooit zou hebben gebruikt."

„Zo, en wat vindt u dan van deze oceaan, kapitein? U weet het beter dan ik. Hij is grauw, hard zonder licht, de horizon is dichtbij en onduidelijk. De hemel...... (het stuifwater dat aan stuurboord achter de rug der beide mannen tegen de ruiten hamerde, had hem onderbroken) is bewolkt, de wind is ijzig."

Vox had het gesprek niet willen voortzetten op de ironische wijze, waarop hij met Older placht te spreken voordat hij Laurant had opgevolgd, noch had hij het willen afbreken waartoe hij te veel neiging had sedert hij gezagvoerder was. „Hij is meer dan „lastig", Older," had hij geantwoord, zich half tot de dokter omwendend en het woord met een glimlach onderstrepend. „Het is heel erg slecht weer voor wie er tegenop moeten. Wij hebben het op de kop gehad op de uitreis, maar het is vandaag veel slechter dan toen."

Na een korte pauze had hij er dogmatisch aan toegevoegd:

„Heel vaak volgen in de winter in dit gedeelte van de Atlantische Oceaan de depressies elkander zo snel op, dat ze een hevige storm veroorzaken. Misschien is het mooi weer aan de andere kant van de Azoren. Ik zal proberen het te weten te komen van de Canopus, als we haar met de draadloze kunnen bereiken."

*(Wordt vervolgd)*

## Sovjet-pers over ruimtevaart

Moskou. — De Sovjet-pers heeft verscheidene pagina's besteed aan vraagstukken betreffende de ruimtevaart. O.a. wordt gezegd, dat Russische geleerden druk bezig zijn met voorbereidingen om de volgende spoetnik geheel of de inhoud ervan naar de aarde terug te laten keren.

"Prawda" berichtte, dat tot dusver bijna 1.300 personen zich als vrijwilligers voor de eerste bemande ruimtevaart hebben aangemeld. Het centrum voor de ruimtevaart te Moskou had uit de Sovjet-Unie ruim 90.000 poststukken over de spoetniks ontvangen. Uit het buitenland waren bijna 3.500 brieven binnengekomen.

Het vakbewegingsblad "Troed" heeft uitvoerig geschreven over de mogelijkheid van een z.g. photonraket, die licht omzet in energie en met behulp hiervan een snelheid van vele duizenden kilometers per seconde zou kunnen halen.

Patuxent. — Een superconstellation van de Amerikaanse marine is bij een oefenlading bij Patuxent in de staat Maryland verongelukt, waardoor de negen inzittenden om het leven kwamen.

## Arubaanse Cameraclub

Oranjestad. — Tijdens de in Trocadero gehouden maandelijkse werkvergadering van de Arubaanse Cameraclub werden de inzendingen (dit keer over een vrij onderwerp) als volgt beoordeeld.

In de A-klasse: 1) E. H. Steenwijk, 2) F. Leenman en 3) A. A. M. Carpay.

In de B-klasse: 1) S. T. Tan en 2) W. H. Finck.

Het onderwerp voor de komende maand is het uitbeelden van boektitels.

## Voor de Rechter

Oranjestad. — Tijdens de zitting van het gerecht in eerste aanleg, welke gistermorgen werd gehouden, kreeg een man, die een ander met een stuk ijzer had geslagen, 1 jaar gevangenisstraf, waarvan drie maanden voorwaardelijk.

Voorts stond terecht een 27-jarig man, die een publieke telefoon vernielde. De man voert ter verontschuldiging aan, dat hij onder invloed van sterke drank was, al moet hij toegeven zich het gebeurde wel te herinneren. De officier acht het een ernstig misdrijf en noemt de dronkenschap hiervoor nauwelijks een excuus. Verdachte heeft een lange strafkaart, waarop tal van ernstige misdrijven. Een flinke straf is op zijn plaats, aldus de Officier, die zes weken eist, met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht. De rechter kan zich hiermede geheel verenigen.

Een 23-jarige jongeman, die de dames lastig viel, kreeg *f* 50,— boete en de ernstige raad van de rechter zich voortaan beter te gedragen.

## Het vlootbezoek

Oranjestad. — Het Britse oorlogsschip H.M.S. „Dainty" wordt hier voor een officieel bezoek verwacht van 31 januari tot 5 februari. De „Dainty" staat onder commando van captain D. C. E. F. Gibson, D.C.S., R.N. Het is een torpedobootjager met een maximum snelheid van 32 knopen, een waterverplaatsing van 2807 ton, een lengte van 390 voet en een breedte van 43 voet. De bewapening bestaat uit zes 11 cm. kanonnen, zes 40 mm. Bofors, een lanceerreksysteem voor de onderzeebootbestrijding met lichte raketten en tien torpedobuizen.

Zondag 2 februari zal er voor het publiek gelegenheid zijn het schip te bezichtigen.

## De Carnavals-stembussen

San Nicolas (R). — In de clubs te San Nicolas is men druk doende met de verkiezing van koninginnen. Bij een tussentijdse telling in Club Suriname bleek Gretha Sichem 1168 stemmen te hebben. Zij wordt gevolgd door Rita Benschop met 937 stemmen, Trinelda Schotborgh 832 stemmen en Annie Rodriguez met 756 stemmen. De verkoop van stembriefjes wordt nog voortgezet.

In de club van de Arbeidersfederatie kreeg Aida Jansen tot dusver 1400 punten. Thelma Martinus kreeg er 1000, Elma Canwood en Hennita Farro ieder 900, Beatrix Anthony 400 en Maria Rasmijn 600. Ook hier gaat men nog door. De club van de Bovenwinders, die der N.W.I.W.A., kiest zaterdagavond haar koningin.

## Interssante lezing in Club Suriname

San Nicolas (R). — Maandagavond wordt in Club Suriname een lezing gehouden door de heer Philip Sherlock van de Universiteit van Jamaica. Hij zal spreken over „The wise principles of the West Indies University College at Jamaica". De lezing is vrij toegankelijk voor eenieder.

## Van de Basketball-competitie

Oranjestad. — Gisteravond werden de basketballwedstrijden voor de zojuist begonnen competitie voortgezet. De wedstrijden werden gespeeld in het stadion van Aruba Juniors aan de Venezuela-straat en er bestond wederom grote belangstelling van de zijde van het publiek.

De dameswedstrijd ging tussen de teams van Aruba Juniors en van San Nicolas Jrs. De dames van San Nicolas wonnen met 14—5. Topscorer van de winnaressen was mej. P. Kok met 6 punten. Van Aruba Jrs werden 2 punten, elk gemaakt door de dames E. Rodriguez en P. Paffen.

De herenwedstrijd ging tussen Aruba Jrs en Caribe. Aruba Jrs won met 53—26. Topscorer van het winnende team was de heer Zaandam met 18 punten. Max Arends was de beste van Caribe met 12. Scorekeeper bij beide wedstrijden was Frank Estrada, scheidsrechters waren de heren Walter Wong en Laas.

## Aanbesteding verbouwing Christelijke School

Oranjestad. — Gistermorgen werd ten kantore van DOW de aanbesteding gehouden voor de verbouwing van de Christelijke School van Oranjestad. Er werd in twee gedeelten ingeschreven, als volgt: Aannemer Lopez *f* 25.300,— en *f* 27.800,—; Marcial Tromp *f* 26.000,— en *f* 28.300,—; Bouwmaatschappij Aruba *f* 29.450,— en *f* 33.450,— en Bohama *f* 31.835,— en *f* 36.925,—.

De gunning werd, als gebruikelijk, aangehouden.

## Geen licht meer bij Indian Head

Oranjestad. — Van het havenkantoor vernemen wij, dat het licht bij Indian Head, te San Nicolas, is komen te vervallen. Vissers dienen hiermede goed rekening te houden.

## Uit Arubaanse Politierapporten

Oranjestad. — Aangifte werd gedaan van verliezing van een stalen polshorloge van het merk Rolex. Vermoedelijk werd het in de omgeving van het vliegveld verloren.

In een restaurant vond een vechtpartij plaats, waardoor enige schade werd aangericht. De vechtersbazen waren zo verstandig de schade te vergoeden.

De recherche zoekt een man, die er van verdacht wordt een gewoonte maken van „shutters-peepen". Een vrij nauwkeurige beschrijving van de man is bekend.

Een wilde jacht is het geworden naar de 22-jarige man, die, terwijl hij beschonken was, thuis vertelde zichzelf van het leven te zullen beroven. Te spannender werd de jacht toen men inderdaad kleding vond aan het strand ter hoogte van Pos Chiquito. Er werd, zonder resultaat, gedregd. De man werd uren later thuis aangetroffen, terwijl hij zijn roes uitsliep.

## AGENDA ARUBA

**Vrijdag 24 Januari 1958**
Kantoor Amigoe di Curaçao
Torricellistraat 16 tel: 1233

**RADIO KELKBOOM: 209 meter**
**Vandaag:** 6.00 Muziekprogr, 6.45 Voorlichtingsdienst, 7.00 Nieuws (P), 7.15 Muziek. 7.45 Nieuws (N.), 8.00 Muziek 8.15 Un angel sin corazon, 8.30 Muziek, 9.15 Kath. uitzending, 9.30 — 10 uur. Muziek
**Zaterdagochtend 25 Jan.** 11.30 Muziek, 12.25 Nieuws (N.), 12.45 Muziek 12.55 Nieuws (Eng.) 1.00 — 1.30 Muziek.

**Nachtdiensten Botica's**
S. Nicolas: Botica Central tel 5006
O'stad: Botica Aruba tel: 1080

**Politie en Brandweer**
Oranjestad: tel: 1000 en 00
San Nicolas: tel: 5000
Sta. Cruz: 1635
Noord: tel: 1488
Savaneta: 5100

**Vereniging Suriname:**
Bingo om 8 uur.

**Club Caribe:**
Kroning Carnavalskoningin

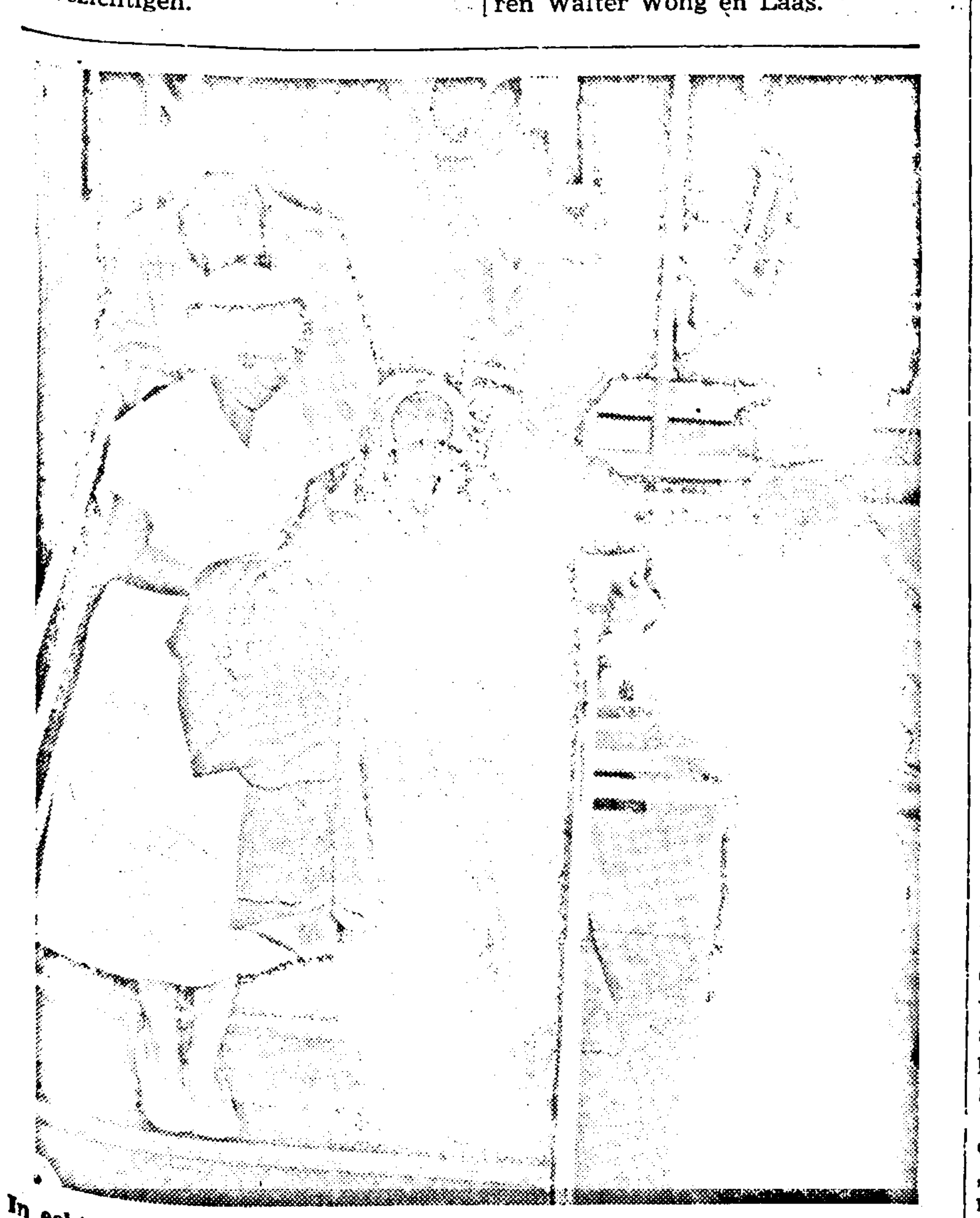
**Lago Sport Park:**
Amateur jeugdbokswedstrijden

**Basiruti Club:**
Bridgedrive om 8 uur.

---

Napels. — De Italiaanse professor Giuseppe Montalbano, een der meest vooraanstaande leden der Siciliaanse communistische partij, is uit de partij gezet wegens „ondisciplinair gedrag".

Professor Montalbano wordt er onder meer van beschuldigd in „bladen der tegenstanders" anticommunistische aanvallen op de partij en haar leiders te hebben gepubliceerd, „hetgeen" gepaard ging met „kritiek op politiek en ideologisch gebied".

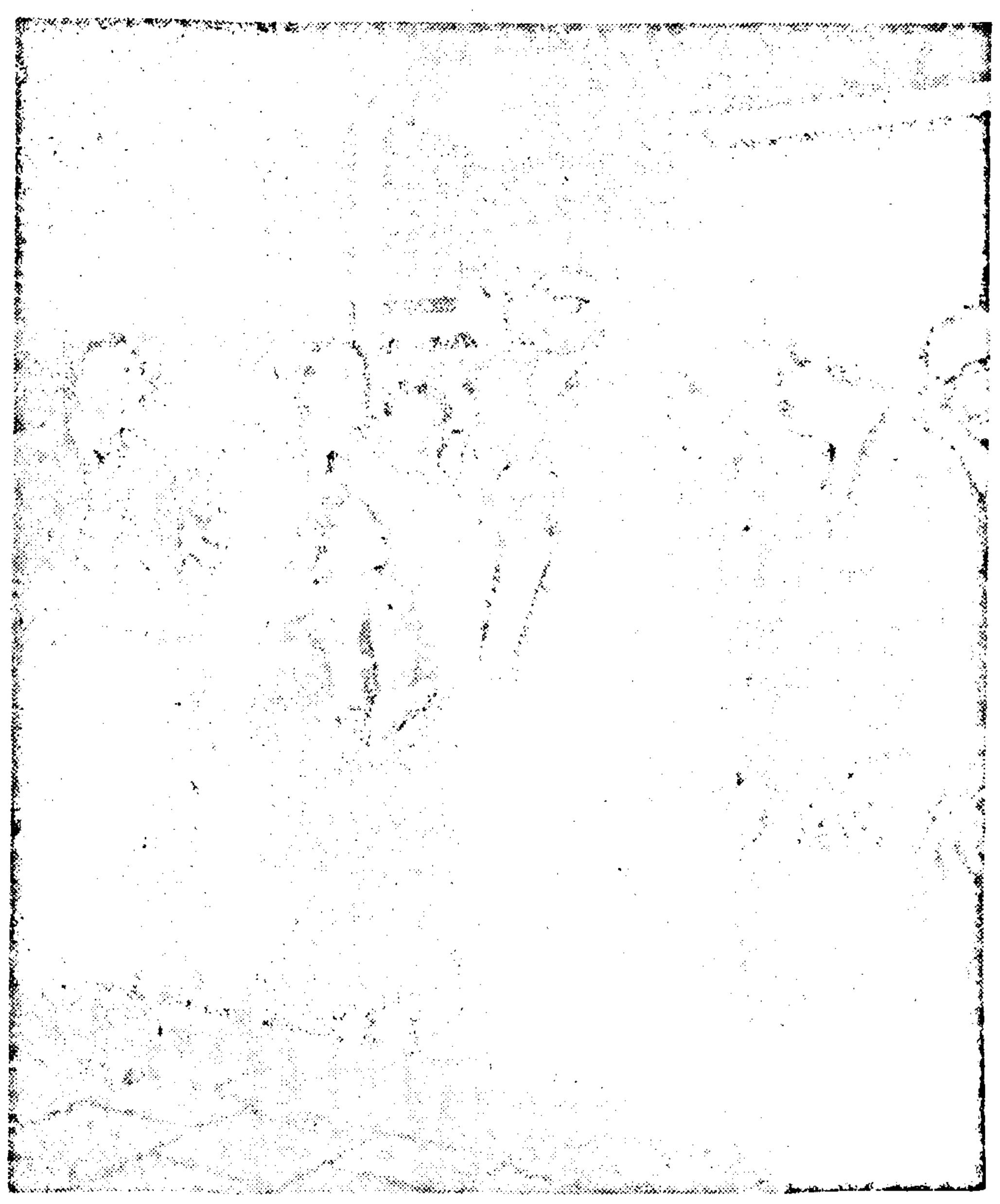


In echt Hollands winterweer vond de ontscheping plaats van de „Captain Cook", het Engelse passagiersschip, dat met Nederlandse evacuees uit Indonesië te Amsterdam arriveerde. De foto toont de ontscheping aan de Javakade. Personeel van het Rode Kruis is behulpzaam bij het debarkeren van de passagiers.



H.M. Koningin Juliana bracht een bezoek aan de „Captain Cook", het door de Nederlandse regering gecharterde Engelse passagiersschip, dat met Nederlandse evacuees uit Indonesië in Amsterdam arriveerde. Nadat het schip aan de Javakade gemeerd was, ging H.M. de Koningin aan boord en zeide een hartelijk welkomstwoord door middel van de scheepsomroep. Hierna onderhield zij zich met verschillende passagiers. Op de foto: H.M. Koningin Juliana in gesprek met mevr. Reyers—Schwarzenberger en haar zes kinderen.

# Langste man ter wereld voorzitter van de Klub van Lange Mensen



*Grote mannen en kleine mensen*

(Van een medewerker in Nederland)

**In een zowel horizontaal als verticaal stampvol café aan de Sloterkade in Amsterdam is kort geleden de „Klub van Lange Mensen" opgericht. De voorzitter van deze klub is de heer Albert Johan Kramer, 2.42 meter, die, naar hij zegt, de langste man ter wereld is. „Het is natuurlijk de bedoeling, dat ik voorzitter word", had hij ons tevoren gezegd. „Uiteraard", hadden wij geantwoord. Niemand heeft zoveel ervaring als de langste man als de heer Kramer, die thans zestig jaar is en als een zeventienponder op de wereld is gekomen. Met gepaste trots had de heer Kramer ons verhaald, dat hij 28 jaar internationaal artiest is geweest met het onovertroffen nummer: de langste man ter wereld.**

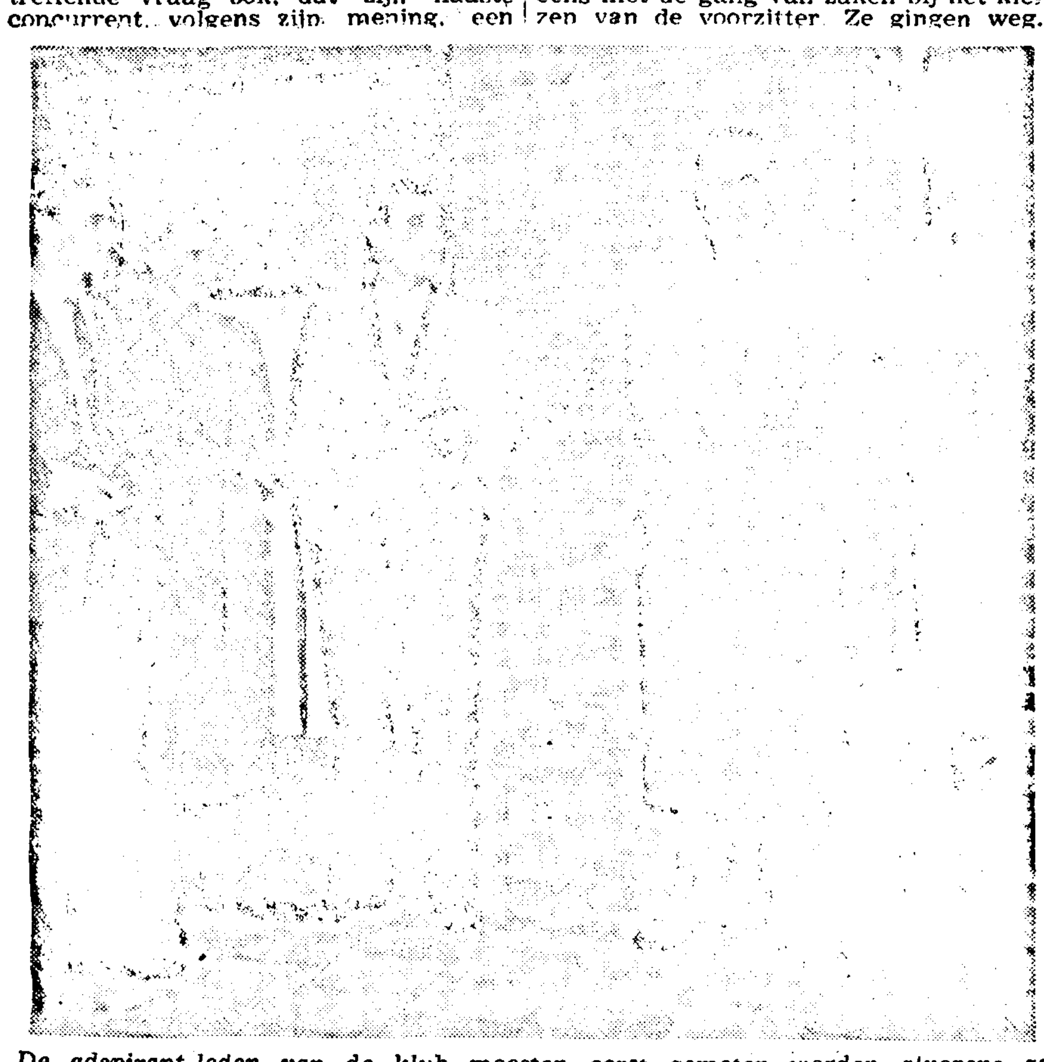
Het voorzitterschap van de klub was dus spoedig geregeld. De heer Werner Schneider uit Frankfurt, 1.95 m., de voorzitter van de Duitse klub van lange mensen, liet in een lange toespraak tot de verzamelde lange kandidaatleden weten, dat de heer Kramer voorzitter zou zijn. Toen de heer Kramer zelf zijn toespraakje hield, had hij ook gezegd, dat hij graag op het verzoek om het voorzitterschap te aanvaarden zou ingaan. „Nu moeten er nog een secretaris en een penningmeester komen", had hij eraan toegevoegd. Iemand uit de propvolle cafézaal had luid geschreeuwd: „Ik!", maar hij was een fotograaf, die op een stoel stond en blitste toen de heer Kramer zijn hoofd naar hem toedraaide.

Vóór alle gebeurtenissen had de voorzitter ons een interview gegeven. Hij zat aan een tafeltje in een lage stoel. „Wij moeten minder belasting betalen", zei hij, „wij hebben toch al veel kosten". En hij zei, dat hij in 1949 in Engeland als artiest afscheid had genomen om aan de Sloterkade zijn café te gaan drijven. „Televisie, radio, toneel, circus, hebben me aanbiedingen gestuurd, maar ik heb geweigerd. Meestal worden mensen met zo'n lengte niet eens 35 jaar. Maar ik ben een bijzonder geval. Prof. Strumpfel uit Leipzig heeft mij in een boek beschreven. Hij is nou dood, de man. Ik was dus zeventien pond, toen ik geboren werd. Ik was twee meter lang, toen ik zeven jaar werd. Ik heb wel geleerd, maar ik kon natuurlijk niet in de schoolbanken zitten. Tot mijn 22ste jaar stond ik stil, daarna zijn er tot mijn dertigste jaar nog 42 cm. bijgekomen". Bereidwillig antwoordde de voorzitter op vragen als: Welke maat schoenen hebt U? „Maat 62". Hoe zwaar bent U? „325 pond" Hebt u bijzondere lichaamskracht? „Ik ben oersterk geweest". Hoe geeft u uw vrouw een zoen? Zijn echtgenote stond achter de tapkast. Zij en de speciaal aangerukte kelners hadden het druk. Zij was naar schatting 1.60 m. „Ik tilde haar vroeger op". En nu? Maar de heer Kramer was al weer verder, vertelde over zijn ouders, zijn vier zusters en zijn broer, die van normale grootte waren. En hij vertelde op onze desbetreffende vraag ook, dat zijn naaste concurrent, volgens zijn mening, een Engelsman is, met zes strekkende centimeter minder. Zijn artiestennummer had aanvankelijk bestaan uit het „tonen van de langste man ter wereld". Later kon dit een uitbreiding ondergaan, dank zij de broer van zijn echtgenote, die een lilliputter van 60 cm. en 50 pond is. „Ik nam hem in mijn hand, begrijpt u?" —

De Duitse voorzitter kwam zeggen, dat de tijd begon te dringen. Men barstte bijna het café uit. Het ieder voor zich zoeken naar een plekje om te ademhalen ging met lawaai gepaard. „'t Is goed", zei de heer Kramer. „Vroeger at ik voor zes, maar nu ben ik verzadigd kun je wel zeggen". Toen brak het moment van de openingstoespraak aan. Aller ogen waren gericht op de lage stoel, waarin de heer Kramer gezeten was en waaruit hij zich nu ging oprichten.

Men volgde aandachtig de onderdeelsgewijze gebeurtenis. Er klonk applaus en gejuich, toen het hoofd van de voorzitter in de dikke wolken van sigaretten en sigarenrook verdween. Zijn stem klonk over allen heen. We noteerden automatisch: Maandelijkse contributie *f* 1.- Damesleden minimaal 1.80 m., heren 1.90 m. Allen boven zestien jaar en tot 21 toestemming van de ouders.

„Er zijn er niet die groter zijn dan ik", zo sprak de voorzitter tenslotte. „Ja, ik, Kramer", riep een weggemoffelde nieuwsgierige van 1.80 m. „Je mond zeker", repliceerde de voorzitter. Het was afgelopen en onder applaus daalde de voorzitter weer in zijn diepe stoel. De heer Schneider had thans het woord. Zijn klub van lange mensen telt in Duitsland 1150 leden, onder wie zich bevinden kapelaan Paul Adenauer (1.96 m., de zoon van de Bondskanselier,) de prins van Saxen-Meiningen (2.02 m.), en een gravin van 1.94 m. Er klonk gemompel, „Stilte", brulde de heer Albert Johan Kramer uit de diepte van zijn zetel. De heer Schneider had het over ervaringen uitwisselen, grotere bedden, grotere huizen, grotere kleding tegen gewone prijs. Hij zei dat de Klub van lange mensen ook gezelligheid moet nastreven en dat de Nederlandse klub iedere maand een gezellige bijeenkomst zal houden. De heer Schneider zei vervolgens nog, dat van 16 tot en met 18 mei in Keulen het „Bundestreffen" wordt gehouden, waarop de Nederlandse klub van harte welkom zal zijn. „Denk erom", waarschuwde de heer Schneider, „we zijn geen huwelijksbureau". De heer Schneider en zijn minstens zo praatvaardige tolk behandelden de zaken uitputtend, af en toe onderbroken door onderaards geroep van „stilte!". Dicht onder het plafond zocht de tabakswalm moeizaam zijn weg langs de hoofden. Eindelijk brak dan het moment aan van de inschrijving. Er meldden zich enkele tientallen leden en een paar damesleden. De klub en zijn voorzitter mochten zich al direct in enige oppositie vergenoegen. Een groep mannen verklaarde zich oneens met de gang van zaken bij het kiezen van de voorzitter. Ze gingen weg.



*De aspirant-leden van de klub moesten eerst gemeten worden alvorens ze werden toegelaten.*



---

Londen. — Britse geleerden hebben een middel gevonden, waardoor het vee in Afrika zes maanden lang onvatbaar voor de beruchte slaapziekte kan worden gemaakt. Het nieuwe middel stelt de koeiendrijvers in staat hun vee naar slachterijen te drijven zonder dat zij er bang voor hoeven te zijn, dat hun vee strandt in streken die door de tsetsevlieg worden geteisterd.

---

Brennero. — Dat in het riviertje Isarco aan de Oostenrijks-Italiaanse grens forellen met de hand konden worden gevangen, is geen hengelaarspraat. Ook niet als hier aan wordt toegevoegd dat de forellen beschonken waren. Dezer dagen is namelijk een lading van 2000 gallon grappa, een koppig landwijntje — in het stroompje gevallen, waardoor de forellen zich met noodlottig gevolg te buiten gingen.

# Tweede avond Antilliaanse zwem-kampioenschappen was een doorslaand succes

**Willemstad. — Het devies van de N.A.Z.B. schijnt te zijn „steeds crescendo", want de zwemwedstrijden van gisteravond kunnen zonder TE veel overdrijving een enorm succes genoemd worden. Het gehele programma werd zeer vlot afgewerkt, wat bij zwemwedstrijden op ons eiland een goede gewoonte gaat worden. Precies op tijd (19.00 uur) werd de avond geopend door de vice-voorzitter der N.A.Z.B., de heer Van Putten, die alle aanwezigen van harte welkom heette.**

De publieke tribune was meer dan goed bezet (wij merkten o.a. de heer Mordy Maduro onder de toeschouwers op) en als dat zo doorgaat, dan moet as. zaterdagmiddag het bad uitverkocht zijn.

De individuele zwemnummers bevatten gisteravond uitsluitend schoolslag. De uitslagen in de verschillende leeftijdsklassen waren als volgt:

**50 meter schoolslag meisjes adspiranten:** 1) en kampioene van Curaçao Netty Visser 47.8 sec (As.); 2) Herma Noordhoek Hegt 47.9 sec. (As.); 3) Erna Kuiper 51.6 sec. (As.).

**50 meter schoolslag jongens adspiranten:** 1) en kampioen van Curaçao Heyme Visser 42.5 sec. (As.); 2) Jaap v.d. Zee 47.7 sec. (Rob.); 3) Gijs van Mourik 48.4 sec. (As.).

Heyme veroverde hiermede zijn tweede kampioenschap, want gisteren won hij op even fraaie wijze de 50 meter vlinderslag.

**100 meter schoolslag meisjes junioren:** 1) en kampioene van Curaçao Renee Muusze 1 min. 40 sec. (Rob.) 2) Loesje Lambriex 1 min. 42.1 sec. (As.); 3) Joke Balkhoven 1 min. 42.7 sec. (As.).

Dit nummer was zeer spectaculair en Renee heeft haar overwinning zeker niet cadeau gekregen. Van meet of aan ontbrandde er een geweldige strijd tussen haar en Joke Balkhaven met Loesje Lambriex op het derde plan. Zienderogen vocht Renee zich echter naar voren en spreidde een enorme vechtlust ten toon. Joke verspeelde, ons inziens, te veel energie aan het steeds opzij kijken (wat bij schoolslag nogal eens voorkomt) en moest steeds meer terrein prijs geven. Loesje Lambriex maakte dankbaar gebruik van dit gevecht op „hoog niveau" door (als de bekende derde hond met het been), in dit geval met de tweede plaats te gaan strijken.

**100 meter schoolslag jongens junioren:** 1) en kampioen van Curaçao Flip Kapaan 1 min. 27.5 sec. (As.); 2) Attie Visser 1 min. 27.7 sec. (As.); 3) Ronald Chung 1 min. 35.2 sec. (Sithoc).

Ook hier een prachtig gelijk opgaande strijd met als resultaat voor de eerste maal een overwinning van Kapaan op Visser.

Hoewel deze belofte reeds lang in de lucht hing, had Kapaan dit nog steeds niet waar kunnen maken. Zijn overwinning mocht er echter zijn en getuigt van grote vechtlust. Ronald Chung, die in een andere serie uitkwam, bezette op verdienstelijke wijze de derde plaats.

**200 meter schoolslag dames senioren:** 1) en kampioene van Curaçao Ethel Dreef 3 min. 24.3 sec. (As.); 2) Polly van Mourik 3 min. 41.2 sec. (As.).

Etel won hiermede onbedreigd haar tweede kampioenschap.

**200 meter schoolslag heren senioren:** 1) en kampioen van Curaçao Ton Liphuyzen 3 min. 12.8 sec. (As.); 2) Hans Klinkenberg 3 min. 13.7 sec. (Mrs); 3) Philip Breedijk 3 min. 34.9 sec. (Rob.).

Hoewel het verloop van dit laatste zwemnummer — wij zouden willen zeggen — als van ouds was, nl. een vanaf het begin snellere Klinkenberg, met een hem op de voet volgende Liphuyzen, die op de laatste baan zijn kans grijpt en zwemt of zijn leven er van af hangt en daarmede zijn achterstand in een voorsprong omtovert.

Thans konden wij ons niet aan de indruk onttrekken, dat Klinkenberg, deze voor hem moeilijke afstand, beter gaat beheersen en binnen afzienbare tijd wellicht een overwinning zal behalen (hoewel de vechtlust van Liphuyzen zo langzamerhand legendarisch begint te worden en een niet weg te cijferen faktor vormt).

Rest ons te vermelden, dat de estafettenummers broederlijk door Asiento en de Robben verdeeld werden.

**4 x 100 meter estafette vrije slag meisjes junioren: 1) Asiento,** met de zwemsters: Loes Lambriex, Ina van Riel, Herma Noordhoek Hegt en Netty Visser in de tijd van 6 min. 19 sec.

**2) De Robben in 7 min. 40 sec.**

**4 x 100 meter idem jongens junioren: 1) Asiento** 5 min 10 sec., met de zwemmers: Heyne Visser, Frank Storm, Flip Kapan x Jean Brepols.

**2) De Robben** in 5 min. 21.3 sec.

**4 x 100 meter estafette vrije slag dames senioren:** 1) De Robben in de tijd van 5 min. 17.4 sec., met de zwemsters: mevr. Zitman, Edith Spelt, Jeanette Verbrugge en Dineke de Kruyf.

2) Asiento in 5 min. 40.6 sec.

**4 x 100 meter idem heren senioren:** 1) De Robben in 4 min. 40.6 sec., met: Piet de Jong, Robert Prinsen, Zitman en Herman Oelrich.

2) Asiento in 4 min. 50.5 sec.

3) Mariniers Suff. in 5 min. 11 sec.

Hoewel de Asiento-ploeg met Attie Visser en Kees Oomen een prima start had, verloor Ton Liphuyzen te veel terrein aan de deze keer zeer snelle Prinsen. De laatste zwemmer van Asiento, Aat Kooymans, had kennelijk moeilijkheden met zijn keerpunt (hij wekte de indruk als wilde hij door de muur heen) en Herman Oelrich besliste toen op gemakkelijke wijze de estafette in het voordeel van de Robben. Kooymans bleek later geblesseerd te zijn, waardoor Asiento hem moest vervangen in de waterpolo-wedstrijd tegen de Mariniers.

Over deze waterpolowedstrijd willen wij kort zijn. Asiento won met de dubbele cijfers 11—2, waarmede zij het doelgemiddelde van de Mariniers op 2 voor en 19 tegen bracht!

Na een doelpunt voor Asiento van de hand van Smits, bracht Schuyer de partijen op gelijke voet met een magnifieke drukbal. Asiento begon toen echter met een niet te stuiten offensief, waarbij de schietgrage voorhoede door goed geplaatste ballen uit de achterhoede de score voor de rust regelmatig opvoerde tot 6—1, door doelpunten van v.d. Ende (3x) en Oomen 2x).

Na rust hetzelfde beeld: een reeds lang gecapituleerde Mariniersploeg en een niet van ophouden wetend Asiento-team. Hoewel Sant van de Mariniers voor het tweede tegenpunt zorgde, belette dit Kees Oomen niet om drie doelpunten aan de reeks toe te voegen, terwijl Attie Visser er nog twee voor zijn rekening nam. Het fluitje van scheidsrechter Hofland kwam voor de Mariniers dan ook min of meer als een bevrijding, met als einduitslag 11—2 voor Asiento.

De Robben en Asiento zullen hedenavond uitmaken, wie zich waterpolokampioen 1958 mag noemen. Wij verwachten een zeer spannende wedstrijd, met daar aan voorafgaand een goed zwemprogramma.

Voor dit programma zie elders in ons blad.

## Het programma voor hedenavond

Willemstad. — Het programma voor vanavond luidt als volgt:

50 meter rugslag meisjes en jongens adspiranten.

100 meter rugslag dames en heren senioren en junioren.

3 x 50 meter wisselslag estafette meisjes en jongens adspiranten.

3 x 100 meter wisselslag estafette meisjes en jongens junioren.

Na afloop van deze zwemnummers waarschijnlijk de waterpolo-ontmoeting van het jaar: Robben I — Asiento I heren, om het kampioenschap van Curaçao. De Robben is momenteel op volle oorlogssterkte en Asiento zal dan ook een zware dobber krijgen. Wij verwachten een spannende — en laten wij hopen — sportieve wedstrijd. Aanvang 19.00 uur.

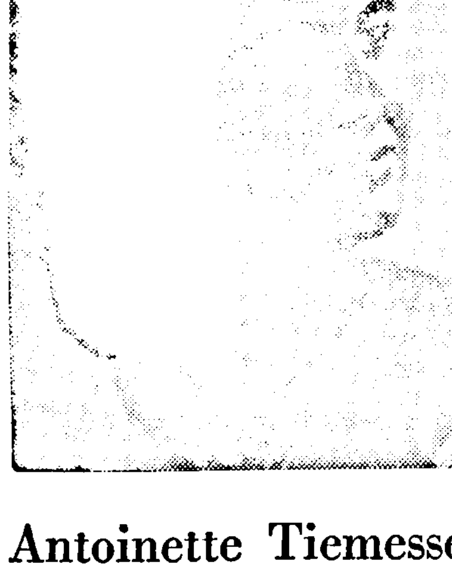
Het programma van zaterdag bevat de 50 en 100 meter vrije slagnummers met verschillende estafettes en twee waterpolo-wedstrijden; de eerste tussen de damesteams van Asiento en de Robben, en de tweede een revanche-wedstrijd tussen de heren veteranen van Asiento en De Robben. De laatste ontmoeting tussen deze veteranen, een maand geleden gespeeld in het zwembad Rust en Burgh, eindigde in een overwinning voor Asiento. Een prachtige reden voor de Robben om te bewijzen, dat dit op een „vergissing" berustte. Het aanvangsuur van de wedstrijden is gesteld op 14.00 uur precies.

Wenen. — Voor het eerst sedert 1945 zijn aan leden van de buitenlandse persvereniging in Wenen een van de hoogste Oostenrijkse onderscheidingen de orde van verdienste toegekend. Het zijn de Nederlander prof. dr. N. Greiteman en de Italiaan A. Valcini.

Moskou. — De Russische regering heeft een duikboot ter beschikking gesteld van Russische geleerden voor diepzeeonderzoek, aldus heeft Tass gemeld.

## *Blauwe ogen en een carrière*

***(Van een medewerker in Nederland)***



Antoinette Tiemessen

*Zesentwintig jaar, blauwe ogen en een grote toekomst voor de boeg. Die blauwe ogen heeft de Apeldoornse sopraan Antoinette Tiemessen zonder twijfel haar hele leven gehad, en op een succesvolle carrière heeft ze misschien ook altijd wel een beetje gerekend, al zocht ze haar geluk aanvankelijk op een zijweggetje. Als vijftienjarige dong zij mee naar een studiebeurs aan het Amsterdams Conservatorium, waar zij voor pianiste wilde worden opgeleid. Haar spel werd gewogen, en te licht bevonden. Om een beetje over die teleurstelling heen te komen, ging Antoinette, op aanraden van haar moeder, zangles nemen. Een paar jaar later toog zij opnieuw naar Amsterdam, en wat haar als pianiste niet gelukt was, lukte haar wel als sopraan: ze deed toelatingsexamen en slaagde onmiddellijk. Aan het Amsterdams Conservatorium voltooide zij haar zangopleiding, terwijl zij er nu nog leerling is van de operaklas. In 1956 werd zij als beste leerlinge van de opera-afdeling uitgezonden naar Bayreuth, waar zij een maand lang de Festspiele bijwoonde. Zij moet daar haar hart wel opgehaald hebben, gezien haar voorliefde voor Wagner's muziek. De terugkeer in Nederland bracht haar een uitnodiging van de Oostenrijkse Bondsregering, om een jaar in Wenen te komen studeren. Deze studie werd bekroond met een verblijf van een maand in Venetië, waar zij opmerkelijk veel succes had. Een Weense impresario hoorde haar daar zingen en verschafte haar een engagement aan de opera in Augsburg. Zij zal daar, gedurende drie opeenvolgende seizoenen, rollen vertolken in, voorlopig, het traditionele operarepertoire. In afwachting van haar vertrek — haar contract met het Stadttheater in Augsburg gaat in september 1958 in — reist ze naar Amsterdam op en neer, om zich onder leiding van de heren Hupka en Altmann verder te bekwamen in het moeilijke opera-vak. Zij zocht het, toen ze haar zangstudie begon, aanvankelijk in het lyrische genre, maar allengs bleek haar stem een veel grotere dramatische kracht te bezitten, dan men vermoed had. Van het dramatisch vermogen van die stem zijn trouwens méér mensen onder de indruk geraakt. Dat bleek o.a. tijdens het concours in Venetië, waar afgestudeerden van conservatoria uit vele wereldsteden met elkaar wedijverden. Over het optreden van Antoinette Tiemessen schreef bij die gelegenheid een Spaanse courant, dat men haar stem met die van Renata Tebald zou kunnen vergelijken. Nu weten wij niet in hoeverre het prettig is om een Tebaldi te zijn (wanneer zoveel rivaliteit en ruzie wezenlijke bestanddelen uitmaken van een grote carrière, dan zou men haast de neiging krijgen, er verder maar van af te zien) maar zulk stemmateriaal is in elk geval een gave Gods. We hopen dat het Antoinette Tiemessen goed gaat, om te beginnen natuurlijk in Augsburg. Misschien staat er dan over een goede vijftig jaar in de krant: tachtig, blauwe ogen, en een schitterende loopbaan achter de rug!*





**Blauw Wit — Feijenoord 1—4. Kort na het begin kwam Blauw Wit reeds met 1—0 voor te staan door een enorm schot van Engelander uit een vrije schop door het scherm van Feijenoord-spelers. Doelman Van Pelt strekt zich vergeefs naar de bal. Links Rijvers.**

## *FINS schip op de kust van IJsland gestrand*

IJsland. — Het Finse vrachtschip „Valbourg" is op de zuidwestkust van IJsland gestrand. De 20 bemanningsleden zijn door een reddingsboot van boord gehaald. De geredden verklaarden, dat het 1.282 ton metende schip, dat met een lading haring op weg was naar de Sovjet-Unie, als verloren moet worden beschouwd.

## Amerik. moeders krijgen hun zonen in China niet vrij

Peking. — De drie Amerikaanse moeders die hun zoons in gevangenschap in China hebben mogen bezoeken, hebben een afwijzend antwoord gekregen op hun verzoek om vrijlating van de militairen.

De mannen worden in communistisch China gevangen gehouden onder beschuldiging dat zij zich aan



## De gebeurtenissen der laatste weken in VENEZUELA

# *Nieuwjaars-revolte resulteerde in aftreden van president Jimenez*

## Rebels claxongeloei werd signaal voor alg. staking

**Caracas. — Na drie en twintig dagen van ongeregeldheden, waarbij het tot sluiting van scholen en botsingen kwam, is Venezuela gisteren weer tot normale toestanden teruggekeerd toen de regering van ex-president Marcas Perez Jimenez gedwongen werd af te treden, en de President zelf, met een tiental Getrouwen, per vliegtuig het land verliet.**

Door de Dominikaanse radio-omroep werd midden op de dag gemeld, dat Jimenez te Ciudad Trujillo was aangekomen, terwijl het vermoeden geopperd werd dat de verdreven president op weg was naar Havanna.

De staatsgreep, die een militaire junta van vijf man onder leiding van schout bij nacht Larrazabel aan het bewind bracht, heeft in de Venezolaanse hoofdstad het leven van een 28 tal mensen gekost, terwijl enkele honderden personen met verwondingen, opgelopen tijdens beschietingen op bevel van de president, in ziekenhuizen moesten worden opgenomen.

In de afgelopen zestig uur namen de gebeurtenissen een dramatisch verloop, toen een „vaderlandslievende junta" voldoende steun van de burgerij kreeg en met een plotseling claxongeloei een algemene staking werd afgekondigd. Ook de pers mengde zich in het neerleggen van het werk.

Duizenden mensen dromden in Caracas tezamen en betoogden voor het aftreden van de regering en van president Jimenez die in december zijn ambtsperiode voor een volgende zittingstermijn had weten te vestigen door een „volksstemming". Het eerste openlijke verzet kwam op nieuwjaarsdag, toen de luchtmacht vanuit de hoofdbasis Maracay een revolutie annonceerde. Door het falen van een tankdivisie in de nabijheid van Caracas, die op het laatste ogenblik terugtrok (de commandant van de divisie werd later doodgeschoten) mislukte deze opstand, werd het geweld beperkt tot een bombardement op het presidentieel paleis „Mira Flores" en namen de leiders van de opstand in Maracay, na enkele beschietingen de wijk naar Colombia.

President Perez Jimenez werd in de volgende dagen enkele malen genoodzaakt zijn kabinet te herschikken, hetgeen waarschijnlijk door zijn tegenstanders, voornamelijk in de hogere rangen van het legerapparaat, in geen enkel geval bevredigend werd bevonden.

In het begin van deze week werd het verzet voor goed in werking gezet met clandestien verspreide pamfletten die opriepen tot een algemene staking. In de verwarring die van lieverlede ontstond, werden er incidentele wanordelijkheden gemeld uit Maracaibo doch voornamelijk in de hoofdstad Caracas. Het verkeer met het vliegveld Maiquetia werd ettelijke malen door betogingen en vechtpartijen onderbroken, doch verder scheen de toestand bestendigd te worden door optreden van troepen en de politie en het afkondigen van de avondklok.

Nadat de limiet voor de avondklok was uitgebreid namen de beslissende gebeurtenissen hun loop. Afzonderlijke betogingen verenigden zich, hiertoe aangemoedigd door een groeiend verzet van het leger en intellectuelen. Autobussen en personenwagens werden omver gelopen en in brand gestoken. In een laatste poging om de orde te herstellen, rukten eenheden van de nationale beveiliging uit en vielen op de betogende menigten in. Kranten werden gedwongen officiële berichten op te nemen.

„Doch dit was het laatste redmiddel van een wanhopige heerser", aldus noemde de Washington Post in Amerika deze toestand, die volgens niet-officiële berichten enkele tientallen doden en een tien maal zo groot aantal gewonden tengevolge had.

In de vroege morgen van gisteren werd de val van de regering vernomen en de vorming van een voorlopige regering, die bestond uit de kolonels Wolfgang Arrazabel, Romero Villate, Roberto Casanova, Carlos Luis Arraque en Pedro Jose Quevedo.

De leider van deze junta hield om half twaalf Curaçaose tijd een radiotoespraak waarin de terugkeer van de rust in Venezuela en het herstel van de publieke rechten verzekerd werden en een oproep tot samenwerking aan de bevolking gedaan werd.

Van president Jimenez werd na het bericht uit Ciudad Trujillo niets meer vernomen.

Wel zou de president, die zijn gezin bij zich had, voor zijn vertrek verklaard hebben, dat hij zo spoedig mogelijk naar Venezuela zal terugkeren.

## „Met Parool" over de toestand in Venezuela

Den Haag. — „Het Parool" spreekt in een hoofdartikel over de gebeurtenissen in Venezuela o.a. van „het harde maar bekwame dictatoriale bewind van president Jimenez", wiens dictatuur „het land als geheel welvaart heeft gebracht, doch die er niet in is geslaagd die welvaart zo te verdelen, dat de grote massa van de bevolking er op behoorlijke wijze van heeft geprofiteerd". Het Parool schrijft verder: „Jimenez heeft nog een ogenblik geprobeerd het voor te stellen, alsof hier uitsluitend sprake was van een communistische opstand. Niemand gelooft dit en het wordt ook nergens door de feiten bevestigd, al kan men natuurlijk rustig aannemen, dat ook communisten aan de revolutie hebben medegewerkt."

Het blad meent, dat in de groep van de Acción Democrática, die in 1948 bij de verkiezingen de meerderheid behaalde, welke meerderheid toen door de aanhangers van Jimenez werd gecorrigeerd, de leiders van de revolutie vooral moeten worden gezocht.

„Intussen is op dit ogenblik nog niet duidelijk, of de burgerlijke, democratische elementen positief de leiding van de revolutie in handen hebben dan wel of deze is of zal overgaan in handen van officieren, die sedert lang ontevreden waren met het regime van Jimenez. In dit laatste geval blijft de mogelijkheid bestaan, dat de ene dictatuur eenvoudig zal worden vervangen door een andere."

Het Parool wijst op de Amerikaanse belangen, die in Venezuela drie miljard dollar hebben belegd. „Uit angst voor die investeringen heeft Washington steeds het regime Jimenez gesteund. Zelfs de regering van de Nederlandse Antillen was doodsbenauwd met Jimenez in konflikt te komen, want Curaçao en Aruba bestaan van de olie-raffinaderijen, die hun olie betrekken uit Venezuela. Een van de beschuldigingen, die men bv. tegen de journalist De Wit inbracht was, dat hij ongunstige dingen schreef over de dictatuur van president Jimenez."

Zou in Caracas de dictatuur inderdaad worden vervangen door een democratische regime, dan zal de invloed daarvan in geheel Zuid-Amerika groot zijn. Het zou de tweede grote dictatuur zijn, die in korte tijd werd afgeschaft. Het Argentinië van dictator Perón heeft het eerste voorbeeld gegeven van deze algemene tendens naar meer democratische vrijheden, die in dit gebied onmiskenbaar is. Dat zal niet zonder moeilijkheden gaan. Maar in het algemeen verdient deze ontwikkeling onze volle steun en sympathie, aldus „Het Parool".

Ottawa. — Het Canadese persbureau zegt van zeer gezaghebbende zijde te hebben vernomen, dat Amerikaanse vliegtuigen nu en dan atoom- of waterstofbommen zonder ontstekingsmechanisme over Canadees gebied vervoeren. Voor elk geval verleent Canada schriftelijk toestemming.

## Oorzaak van „PAMIR"-ramp

# ONJUISTE manoeuvre met zeilen; slecht stuwen van lading en zwakke bovenbouw van het schip

**Luebeck. — De raad voor de scheepvaart te Luebeck in West-Duitsland heeft in het begin van deze week vastgesteld, dat de viermastbark „Pamir" is vergaan tengevolge van een onjuiste manoeuvre met de zeilen, slecht stuwen van de lading en vermindering van de stabiliteit van het schip door het binnendringen van grote hoeveelheden water door de onvoldoende sterke bovenbouw van het schip, aldus heeft het Duitse persbureau DPA gemeld.**

De raad sprak over het voorbeeldige gedrag van de bemanning van de „Pamir" en gaf uiting aan zijn dankbaarheid jegens de schepen en vliegtuigen, die aan het zoeken naar overlevenden hebben deelgenomen.

De „Pamir" is zoals bekend, op 21 september van het vorig jaar in een orkaan op de Atlantische Oceaan vergaan. Tachtig opvarenden kwamen om het leven. Slechts zes werden gered.

De voorzitter van de raad, Luhmann, zei op de zitting, dat de mogelijkheid bestaat, dat het gebrek aan ervaring van de kapitein van de „Pamir", Diebitsch, met de zeileigenschappen en de stabiliteit van de „Pamir" en het gebrek aan ervaring van de eerste stuurman met zeilschepen een ongunstige invloed hebben gehad.

De koers die het schip voer, was niet in strijd met de gangbare regels van de zeilvaart, zelfs wanneer men ervan uitgaat dat de kapitein op de hoogte was van de waarschuwingen voor de orkaan. De stand van de zeilen was echter in de laatste uren zeer ongunstig.

Volgens de raad zijn er geen aanwijzingen, dat de toestand van het schip een oorzaak is geweest voor het vergaan.

Er werd meegedeeld, dat als gevolg van de ramp met de „Pamir", de voorschriften voor zeilvaart zullen worden verbeterd.

Het zal volgens het persbureau „Reuter" wel nooit opgehelderd worden waarom er pas op het laatste ogenblik voorbereidingen voor de storm zijn genomen. Misschien heeft de kapitein de weerberichten veronachtzaamd, daar het weer in de voorbije dagen goed was. Toen de wind aanwakkerde, trachtte Diebitsch zo snel mogelijk naar het noorden uit te wijken, maar hij had geen tijd genoeg om voldoende maatregelen te treffen.

Uit de radioberichten blijkt, aldus Luhmann, dat de kapitein zelfs nadat hij om 13.36 de eerste noodseinen had uitgezonden kennelijk niet geloofde, dat het schip zou zinken. Pas in de laatste radiomelding om 14.57 uur verzocht hij alle schepen in de omgeving om hulp, omdat de „Pamir" in zinkende toestand was.

Zo is veel kostbare tijd verloren gegaan, aldus Luhmann.